

Korduma kippuvad küsimused Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (EGF) 2021–2027

November 2021

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (EGF)

Korduma kippuvad küsimused

Vastutuse välistamine	5
Asjakohased dokumendid	5
Taotlusvorm.....	5
Lõpparuande struktuur ja koostamise juhend (kulused põhjendav selgitus)	5
Terminid, mis viitavad töö kaotanud töötajatele.....	5
1. TAOTLEJAD	6
1.1. Küsimus: Kes võivad EGFist toetust taotleda?.....	6
1.2. Küsimus: Kas piirkondlik või mõni muu asutus saab olla liikmesriigi esindaja EGFist toetuse taotlemisel?.....	6
2. TOETUSE SAAMISE TINGIMUSED.....	6
2.1. Küsimus: Kas liikmesriigid peavad esitama tõendeid koondamise põhjuste kohta?	6
3. KOONDAMISED	6
3.1. Küsimus: Mis ajahetk on aluseks koondamise arvestamisel „vähemalt 200 koondamise“ hulka, nagu on nõutud EGF-i määruses?.....	6
3.2. Küsimus: Kas ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötajad, kes töötasid koondamisi teostava ettevõtja juures ajal, mil see ettevõtja oma töötajaid koondas, võib lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?	7
3.3. Küsimus: Milliseid füüsilisest isikust ettevõtjaid võib lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?	7
3.4. Küsimus: EGF-i ei tohi kasutusele võtta, kui avaliku sektori töötajad on koondatud liikmesriigi eelarvekärbete tulemusena. Kas see piirang kehtib ka neile töötajatele, kes on koondatud ettevõtetest, mis osutavad teenuseid või tarnivad kaupu riigi eelarvest rahastatavatele üksustele, mida eelarvekärped mõjutavad?	7
3.5. Küsimus: Kas töötajad, kes on avaldanud soovi jääda ennetähtaegselt pensionile või on otsustanud vabatahtlikult töölt lahkuda, võib samuti lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?	8
3.6. Küsimus: Kuidas määrata kindlaks ettevõtja asukoht, kui ettevõtja töökohad asuvad liikmesriigi mitmes piirkonnas?	8
3.7. Küsimus: Kuidas saavad kaks liikmesriiki või rohkem liikmesriike esitada ühistootluse, kui üks ja sama sündmus vallandab koondamislaine mitmes liikmesriigis?	8
3.8. Küsimus: Kas väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest (VKEdest) koondatud töötajaid võib EGFist toetada?.....	9
3.9. Küsimus: Kas artikli 4 lõike 2 punkti a alusel on EGFist võimalik toetada põhiettevõtja tarnijate või põhiettevõtjast sõltuvate alltöövõtjate poolt koondatud töötajaid ka juhul, kui põhiettevõtja töötajatega seoses taotlust ei ole esitatud?	9
3.10. Küsimus: Kas liikmesriik võib lisada EGF-i taotlusesse põhiettevõtja tarnija juures toimunud koondamised ka juhul, kui mitte kogu tarnija äritegevus ei olnud seotud selle põhiettevõtjaga, kelle kohta EGF-i taotlus esitatakse?	9

3.11.	Küsimus: Kas ettevõtja ja tema tarnijad võiksid saada artikli 4 lõike 2 punkti b või c alusel EGFi toetust juhul, kui nad tegutsevad samas sektoris või kui nad asuvad samas NUTS 2 piirkonnas?	9
3.12.	Küsimus: Kas taotluse võib esitada artikli 4 lõike 2 punkti b alusel, kui kõik selles nimetatud ettevõtjad kuuluvad samasse ettevõtjate gruppi?	10
3.13.	Küsimus: Mida tähendab artikli 4 lõikes 3 kasutatud väljend „väikesed tööturud“?	10
3.14.	Küsimus: Kas võiksite tuua näite artikli 4 lõike 4 kohase „eriolukorra“ kohta? ..	10
3.15.	Küsimus: Artikli 4 lõikes 4 on sätestatud, et eriolukorras antud rahaliste toetuste kogusumma ei tohi ületada 15% EGFi iga-aastasest ülemmäärast. Miks? ..	11
3.16.	Küsimus: Kas 12 nädala pikkune ajavahemik ei ole liiga lühike, et koguda teavet kõigi töötajate kohta, kes vajaksid EGFi toetust?	11
3.17.	Küsimus: Kas võrdlusperiood, mille jooksul 200 koondamist tuleb loendada, võib olla lühem kui neli või kuus kuud?	11
3.18.	Küsimus: Kas liikmesriik võib esitada taotluse enne, kui lõpeb võrdlusperiood, mille ta oma taotluses on esitanud?	11
4.	TOETUSÕIGUSLIKUD ISIKUD	11
4.1.	Küsimus: Kuidas peaksid toimima töötajad või füüsilisest isikust ettevõtjad, kes soovivad saada EGFi toetust?	11
4.2.	Küsimus: Kas töötajad, kes koondati enne või pärast nelja- või kuuekuulist võrdlusperioodi, võivad EGFi toetust saada?	11
4.3.	Küsimus: Kas juhul, kui koondatud töötaja leiab uue töökoha, võib teda rakendusperioodi ajaks koolitus- (ja muudes) meetmetes osalejate hulka arvestada?	12
4.4.	Küsimus: Artikli 6 kohaselt peavad töötajad olema koondatud (või nende töölepingut ei ole pärast selle lõppemist pikendatud), et neil tekiks õigus EGFi toetust saada. Kas sellised töötajad võivad saada töötushüvitisi? Kas töötushüvitiste saamine muudab töötajad EGFi seisukohalt toetuskõlbmatuks, kuigi nad on töötud?	12
4.5.	Küsimus: Kas meetmetes osalevate töötajate arv võib olla suurem kui sihtrühma kuuluvate töötajate arv?	12
4.6.	Küsimus: Kas EGFi määruse artiklis 6 nimetatud töötud võivad saada EGFi toetust?	12
5.	TAOTLUSED: TEABELE KEHTIVAD NÕUDED	13
5.1.	Küsimus: Kas taotluses, mis hõlmab eri piirkondi või alasid, tuleb kirjeldada neid kõiki või ainult koondamistest kõige rohkem mõjutatud piirkondi?	13
5.2.	Küsimus: Mis teavet nõutakse artikli 8 lõike 7 punkti c alusel seoses muutusteks ja restruktureerimiseks valmisolekut käsitleva ELi kvaliteediraamistiku soovitustega?	13
5.3.	Küsimus: Mis teavet nõutakse artikli 8 lõike 7 punkti k alusel seoses menetlustega, mida tuleb järgida sotsiaalpartneritega konsulteerimisel?	14
5.4.	Küsimus: Kas liikmesriik võib tellida individuaalseid teenuseid, näiteks koolitust ja nõustamist, rakendusasutustelt ja kasutada osa EGFi saadud toetust neile tasumiseks?	14
5.5.	Küsimus: Kes analüüsib EGFi toetuse saamiseks esitatud taotlusi ja dokumente?	14
5.6.	Küsimus: Kas liikmesriigid võivad võtta ühendust komisjoni töötajatega, et arutada taotlusi, mida nad kavatsesid esitada või mille koostamine on pooleli?	14

5.7.	Küsimus: Milliseid ülesandeid täidavad EGFi kontaktisikud liikmesriikides?	14
6.	TAOTLUSED: MEETMED.....	15
6.1.	Küsimus: Kas määruses on sätestatud meetmed, mis peaksid kuuluma individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti?.....	15
6.2.	Küsimus: Mitu meetet moodustavad paketi?	15
6.3.	Küsimus: Mida tähendab artikli 7 lõike 2 punktis a kasutatud väljend „koostöömeetmed“?	15
7.	AJASTAMINE JA KESTUS.....	15
7.1.	Küsimus: Kas enne meetmete rakendusperioodi tehtud kulutused on toetuskõlblikud?	15
7.2.	Küsimus: Kas toetusesaajate toetamise aeg on piiratud? Teisisõnu, kas EGFi määruses on sätestatud, millal rahastamiskõlblikkuse periood lõpeb?	15
7.3.	Küsimus: Millal algab ja lõpeb meetmete rakendusperiood?	16
7.4.	Küsimus: Kui toetusesaaja saab EGFi rahalist toetust ettevõtluse alustamiseks, kas vahendite kasutamist võib pikendada 24kuulise rakendusperioodi lõppedes?.....	16
7.5.	Küsimus: Kas EGFi vahendite kasutamist võib pikendada 24kuulise rakendusperioodi lõppedes, näiteks kui töötaja käib kursustel, mis jätkuvad pärast seda kuupäeva?	17
8.	EELARVE JA RAHASTAMINE	17
8.1.	Küsimus: Kas Euroopa Parlament ja nõukogu võivad tagasi lükata komisjoni esitatud ettepaneku EGFi vahendite kasutamiseks?	17
8.2.	Küsimus: Kas liikmesriigid võivad EGFi taotluse eelarvesse lisada halduskulusid?	17
8.3.	Küsimus: Oletame, et EGFi taotluse eelarves oli rakendusmeetmete kavandatav osakaal 4%, aga meetmete rakendamise lõppedes on neile kulunud 7%, sest tegevuskulud olid eeldatust väiksemad. Kas sel juhul vähendatakse rakendusmeetmetele eraldatavat lõppsummat 4%ni?	17
8.4.	Küsimus: Teavitamine, kontroll ja audit on EGFi kaasrahastatavate meetmete rakendamisel kohustuslikud. Mis juhtub, kui teavitamise ning kontrolli- ja auditinõuded on ebapiisavalt täidetud või kui kõik neist ei ole täidetud?	18
8.5.	Küsimus: Mis kuupäevast alates tohib rahastada eelarvega rakendusmeetmete jaoks ette nähtud kulused?	18
8.6.	Küsimus: Kas EGFi raames võib anda rahalist toetust mõne koondatud töötajaid esindava asutuse meetmetele?.....	18
8.7.	Küsimus: Kas EGFi meetmepakett võib sisaldada ka passiivseid sotsiaalkaitsemeetmeid töötajate jaoks, kellele toetust taotletakse?.....	18
8.8.	Küsimus: Kas saaksite tuua konkreetseid näiteid selliste passiivsete sotsiaalkaitsemeetmete kohta, mis ei ole EGFi raames kaasrahastamiskõlblikud?.....	19
8.9.	Küsimus: Kas EGFi meetmepaketi rahalisi vahendeid on võimalik kasutada EGFi määruse artikli 20 lõikes 1 nõutud lõpparuande kaasrahastamiseks?	19
8.10.	Küsimus: Kas kõigi töötajate toetamiseks võetud meetmete eest peab rakendusperioodi lõpuks täies ulatuses makstud olema?	19
8.11.	Küsimus: Kas liikmesriigid võivad lisada individuaalsete meetmete paketti ka ettevõtlusega alustamiseks mõeldud mikrolaene?	19

8.12.	Küsimus: Kas töötajad, kellele antakse mikrolaenu EGFi individuaalse teenustepaketi osana, võivad laenu saada ka mõne muu ELi mikrolaenude kava alusel?	19
8.13.	Küsimus: Kas liikmesriik võib esitada EGFi toetuse taotluses eraldi meetmed, mida rahastatakse täielikult riigi vahenditest, ja meetmed, mida rahastab täielikult EGF?	20
8.14.	Küsimus: Kas EGFi taotlus võib sisaldada kaasrahastamist erasektorist?	20
8.15.	Küsimus: Kas liikmesriik võib rakendamise käigus vahendeid kuluartiklite vahel ümber jaotada?	20
8.16.	Küsimus: Kas rakendamise ajal võib eelarvesse lisada uusi meetmeid?	20
8.17.	Küsimus: Mis juhtub, kui liikmesriik ei ole lõpparuande esitamise ajaks kulutanud meetmepaketile vahendeid nii suures ulatuses, kui ta taotluses märkis?	21
8.18.	Küsimus: Kas EGFi toetussumma võib täielikult või osaliselt tühistada?	21
8.19.	Küsimus: Kas koolitusel kasutatavad seadmed, näiteks sülearvutid, videoprojektorid või fotoaparaadid, on EGFi vahenditest kaasrahastamise kõlblikud?	21
8.20.	Küsimus: Kas liikmesriikides, kus õpe on „tasuta“, võib arvestada ka keskmist hariduskulu elaniku kohta?	21
8.21.	Küsimus: Kas väljaspool ELi või väljaspool EGFi toetust taotlenud liikmesriiki rakendatud meetmed on EGFi vahenditest kaasrahastamiseks kõlblikud?	21
8.22.	Küsimus: Kas meetmed, mille eesmärk on naasmine tööturule mõnes teises liikmesriigis või kolmandas riigis, on EGFi vahenditest kaasrahastamise kõlblikud?	22
8.23.	Küsimus: Kas toetusesaaja, kes saab rahalist toetust oma ettevõtte alustamiseks, võib saada selle jaoks rahalist toetust ka EGFist?	22
8.24.	Küsimus: Kui toetusesaaja saab oma ettevõtte alustamiseks rahalist toetust eri allikatest, kas saadud kogusumma võib ületada EGFi määruses kehtestatud 22 000 euro piirmäära?	22
9.	MENETLUSED JA TÄHTAJAD	22
9.1.	Küsimus: Kuidas esitatakse EGFi kaasrahastamise taotlus?	22
9.2.	Küsimus: Kas taotlus tuleb esitada mõneks kindlaks tähtajaks?	22
9.3.	Küsimus: Kui täpselt tuleb eri ajavahemikke arvutada, st kui täpselt tuleb arvutada EGFi määruses sätestatud kuid ja nädalaid, näiteks võrdlusperiood, 12 nädalat kuni taotluse esitamiseni, EGFi meetmete rakendamise või lõpparuande esitamise lõpptähtaeg?	23
9.4.	Küsimus: Kas liikmesriik võib anda lisateavet pärast EGFi toetuse taotluse esitamist?	23
9.5.	Küsimus: Kui kaua läheb aega EGFi toetuse taotluse esitamisest rahastamisotsuse jõustumiseni?	23
9.6.	Küsimus: Kuidas teavitatakse liikmesriiki tähtaegadest ja kohustustest pärast tema taotluse heakskiitmist?	25
9.7.	Küsimus: Millise menetluse kohaselt määratakse eksperdid, kellega komisjon peab enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerima?	25
9.8.	Küsimus: Kas EGFi määruse artikli 26 kohaselt moodustatud komitee koosseis on sama kui eksperdirühmal, kellega komisjon peab enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerima?	25
10.	TEAVITAMINE JA AVALIKUSTAMINE	26
10.1.	Küsimus: Millist teavitustegevust liikmesriikidelt oodatakse?	26

10.2.	Küsimus: Kas EGFi toetuse tutvustamiseks piisab, kui EGFi rahastatavatest meetmetest teavitatakse kohas, kus neid rakendatakse?	26
10.3.	Küsimus: Kas hindamise (rahastatud meetmete mõju uuring) rahastamiseks võib kasutada EGFi vahendeid vastavalt artikli 7 lõikele 5?	27
10.4.	Küsimus: Vastavalt artikli 7 lõikele 5 võib EGFi meetmepaketist rahastada haldus- ja kontrollimeetmeid. Kas võiksite tuua konkreetseid näiteid selliste meetmete kohta?	28
11.	HALDUSMEETMED, AUDIT JA HINDAMINE	28
11.1.	Küsimus: Kas EGFi suhtes kohaldatav juhtimis- ja kontrollisüsteem peaks olema sama mis struktuurifondide korral?	28
11.2.	Küsimus: Kas liikmesriigid võivad kasutada EGFi kontrollimisel ESF+-i omast erinevat auditeerimissüsteemi?	28
11.3.	Küsimus: Mis on artikli 22 lõike 4 kohase toetusesaajate küsitluse eesmärk?	28
11.4.	Küsimus: Milline on liikmesriikide roll toetusesaajate küsitluses?	29
11.5.	Küsimus: Milline on liikmesriikide roll EGFi hindamises?	29
11.6.	Küsimus: Mida tähendab vastastikune täiendus?	29
12.	ARUANNE JA LÕPETAMINE	30
12.1.	Küsimus: Millal tuleb komisjonile saata lõpparuanne?	30
12.2.	Küsimus: Milline teave tuleb esitada lõpparuandes ja mis vormis tuleb aruanne esitada?	30
12.3.	Küsimus: Milliseid põhimõtteid tuleb järgida EGFi rahastatavate kulude põhjendatuse selgitamisel (artikli 20 lõike 1 punkt e)?	30
12.4.	Küsimus: Kas sellel on tagajärgi, kui koos lõpparuandega ei esitata auditiarvamust?	30
12.5.	Küsimus: Milline teave peab olema kättesaadav pärast juhtumi lõpetamist?	31
12.6.	Küsimus: Kuidas komisjon EGFi juhtumi lõpetab?	31

Vastutuse välistamine

https://ec.europa.eu/info/legal-notice_et#disclaimer

Asjakohased dokumendid

[Määrus \(EU\) 2021/691](#). ELT L 153/48 (3.5.2021)

[Määrus \(EU\) 2021/1060](#). ELT L 231/159 (30.6.2021)

Taotlusvorm

Taotlused EGFi toetuse saamiseks esitatakse Euroopa Liidu fondihaldussüsteemi [SFC 2021](#) kaudu.

Lõpparuande struktuur ja koostamise juhend (kulused põhjendav selgitus)

Aruanne EGFi vahendite kasutuselevõtu lõplike tulemuste kohta esitatakse fondihaldussüsteemi [SFC 2021](#) kaudu.

Terminid, mis viitavad töö kaotanud töötajatele

Kokkuleppe kohaselt nimetatakse fond (2021–2027) koondatud töötajate toetuseks loodud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondiks (EGF). Selles tekstis kasutatakse sõnu „koondatud“, „vallandatud“, „töölt lahti lastud“ või „töölt vabastatud“ sünonüümidenä,

eelkõige selleks, et kajastada teiste keelte mitmekesiseid termineid. Põhimõte seisneb selles, et töötajad on suurte ümberkorralduste tõttu töö (juba) kaotanud.

1. TAOTLEJAD

1.1. Küsimus: Kes võivad EGFi toetust taotleda?

Vastus: Toetust võivad taotleda ainult liikmesriigid. Taotluse esitamise võivad algatada kohalikud või piirkonnas asuvad koondamisest mõjutatud sidusrühmad, sotsiaalpartnerid või koondamisjuhtumiga seotud töötajad, kuid taotluse peab esitama liikmesriik ja allkirjastama liikmesriigi volitatud esindaja, kuna taotleb liikmesriik tagab riigipoolse kaasrahastamise.

Liikmesriiki võib esindada vastav ministeerium või selle liikmesriigi alaline esindus Euroopa Liidu juures¹.

1.2. Küsimus: Kas piirkondlik või mõni muu asutus saab olla liikmesriigi esindaja EGFi toetuse taotlemisel?

Vastus: See on võimalik, kui liikmesriik annab volituse, mis peab olema dokumenteeritud, ning kui komisjon nõuab, tuleb see volitus komisjonile esitada. Taotluse esitanud liikmesriik vastutab taotluse eest ka siis, kui teda esindab piirkond volituse alusel.

2. TOETUSE SAAMISE TINGIMUSED

2.1. Küsimus: Kas liikmesriigid peavad esitama tõendeid koondamise põhjuste kohta?

Vastus: Perioodil 2014–2020 pidid liikmesriigid tõendama, et koondamise põhjus oli globaliseerumine või ülemaailmne majanduskriis. Perioodil 2021–2027 ei ole aga restruktureerimine enam EGFi vahendite kasutuselevõtu spetsiifiline põhjus. Seepärast ei ole põhjalikku analüüsi enam vaja. Sellegipoolest peab liikmesriik kirjeldama koondamiseni viinud sündmust ning esitama tunnustatud ja usaldusväärsetest allikatest pärit andmed.

Artikli 2 lõikes 2 esitatud võimalike põhjuste loetelu ei ole ammendav, vaid selles on näitena esitatud mõned kõige suuremad eeldatavad probleemsed olukorrad.

3. KOONDAMISED

3.1. Küsimus: Mis ajahetk on aluseks koondamise arvestamisel „vähemalt 200 koondamise“ hulka, nagu on nõutud EGFi määruses?

Vastus: EGFi määruse artiklis 5 on sätestatud viis võimalust, mille järgi võib ajahetke valida:

- (a) kuupäev, mil tööandja teavitab pädevat asutust kirjalikult kavandatavast kollektiivsest koondamisest, või

¹ Teave kontaktisikute kohta liikmesriikides on kättesaadav [EGFi veebisaidil](#).

- (b) kuupäev, mil tööandja esitab töötajale teate oma kavatsusest töölepingu lõpetada (tavaliselt (aga mitte tingimata) teeb tööandja seda kirjaliku vallandamisteatega),
- (c) töölepingu tegeliku lõpetamise või ettenähtud lõpu kuupäev, st ajahetk, mil töötaja töökohast tegelikult lahkub, või
- (d) kuupäev, mil lõpeb ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötaja suunamine kasutajaettevõtjasse, või
- (e) füüsilisest isikust ettevõtja puhul kuupäev, mil majandustegevus lõpetati ja mis on kindlaks määratud kooskõlas riigisiseste õigusaktide või haldusnormidega.

Kui taotlust esitav liikmeriik valib esimese võimaluse, peab ta kinnitama koondatud töötajate tegeliku arvu juba enne, kui komisjon on lõpetanud taotluse hindamise selle kohta, kas finantstoetuse andmise tingimused on täidetud.

Liikmesriik võib ühes taotluses kombineerida mitut võimalust, aga peab iga koondava ettevõtja puhul täpsustama, millist koondamiste arvestamise võimalust (või nende kombinatsiooni) on kasutatud.

3.2. Küsimus: Kas ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötajad, kes töötasid koondamisi teostava ettevõtja juures ajal, mil see ettevõtja oma töötajaid koondas, võib lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?

Vastus: Jah. Ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötajate puhul on selles olukorras tõenäoline, et töökoht koondamisi teostava põhiettevõtja juures on saadud töövahendusagentuuri kaudu. Sel juhul võib ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötajad lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka tingimusel, et nende lepingu agentuuriga on lõpetatud põhiettevõtja juures toimunud koondamiste tagajärjel. Selge seos koondamise ja agentuuriga lepingu lõpetamise vahel peab olema tõendatud.

Artikli 5 punktis d on sätestatud ajutise/tähtajalise lepinguga renditöötajate töökohtade koondamiste arvutamise meetod.

3.3. Küsimus: Milliseid füüsilisest isikust ettevõtjaid võib lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?

Vastus: Toetusõiguslik füüsilisest isikust ettevõtja on näiteks oma majandustegevust lõpetava ettevõtja juures töötav aednik või aknapesija. Suurettevõtja on sellised töötajad tavaliselt tööle võtnud sõltumatuna, kuid täistööajaga, ning olukorras, kus ettevõtja enam nende teenuseid ei vaja, kaotaksid nad oma töö ja peaksid lõpetama oma majandustegevuse. Piirkondlike sektoritega seotud juhtumite puhul on toetusõiguslikud kõik füüsilisest isikust ettevõtjad, kes lõpetavad tegevuse ja kelle majandustegevus toimub asjaomasel sektoril.

3.4. Küsimus: EGFi ei tohi kasutusele võtta, kui avaliku sektori töötajad on koondatud liikmesriigi eelarvekärbete tulemusena. Kas see piirang kehtib ka neile töötajatele, kes on koondatud ettevõtetest, mis osutavad teenuseid või tarnivad kaupu riigi eelarvest rahastatavatele üksustele, mida eelarvekärped mõjutavad?

Vastus: Artikli 4 lõike 5 kohaselt ei tohi EGFi vahendeid kasutada, kui riigieelarve kärpete tagajärjel on koondatud avaliku sektori töötajad. Siiski saab EGFi toetada töötajaid, kes on koondatud konkurentsiturul tegutsevatest ettevõtetest, mis osutavad teenuseid või tarnivad kaupu riigi eelarvest rahastatavatele üksustele, mida eelarvekärped mõjutavad. Sama kehtib füüsilisest isikust ettevõtjate kohta.

Selliste toetusõiguslike töötajate näitena, kes on koondatud ettevõttest, mis osutab teenuseid või tarnib kaupu riigi eelarvest rahastatavatele üksustele, mida eelarvekärped mõjutavad, võib vaadelda neid, kes on koondatud eraomanduses olevast sõjaväelaevadele spetsialiseerunud laevatehasest, millel on kliente üle maailma. Laevatehas peab koondama 280 töökohta, kui tema peamine klient, s.o riigi merevägi, on riigieelarve kärpete tõttu tühistanud mitu laevatellimust. Need koondamised on toetuskõlblikud. Laevatehas ei osuta avalikke teenuseid ja laevatehas ise ei sõltu ainult riigieelarvest saadavatest maksetest. Ta tegutseb konkurentsiturul, kus konkureerib kogu maailma laevatehastega ja müüb oma toodangut mitmesugustele klientidele.

3.5. Küsimus: Kas töötajad, kes on avaldanud soovi jääda ennetähtaegselt pensionile või on otsustanud vabatahtlikult töölt lahkuda, võib samuti lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka?

Vastus: Töötajad, kes on avaldanud soovi jääda ennetähtaegselt pensionile või on otsustanud vabatahtlikult töölt lahkuda, võib lugeda „vähemalt 200 koondamise“ hulka, kui nad on vabatahtlikult nõustunud tööandja ettepanekuga lahkuda ja kui muud toetuskõlblikkuse kriteeriumid on täidetud. Sellised töötajad võib lisada toetusõiguslike isikute hulka ja neid võib toetada EGFist kaasrahastatavatest meetmetest juhul, kui nad soovivad leida uusi võimalusi tööturul osalemiseks.

3.6. Küsimus: Kuidas määrata kindlaks ettevõtja asukoht, kui ettevõtja töökohad asuvad liikmesriigi mitmes piirkonnas?

Vastus: Kui tegemist on artikli 4 lõike 2 punkti c kohase taotlusega, peavad kõik koondamised toimuma samas piirkonnas. Kui taotlus esitatakse artikli 4 lõike 2 punkti b kohaselt või artikli 4 lõike 2 punktide b tuginedes artikli 4 lõike 3 või 4 kohaselt, arvutatakse koondamised [NUTS 2 tasandi](#) ühe piirkonna või kahe külgneva piirkonna või rohkem kui kahe külgneva piirkonna lõikes ja eeldades, et kahe piirkonna peale kokku on koondatud vähemalt 200 töötajat või füüsilisest isikust ettevõtjat. Seepärast on oluline koondatud töötajate arvutamise aluseks olevad piirkonnad korralikult kindlaks määrata.

Koondatud töötajate arvutamise kriteerium on iga töötaja tavapärase töökoha asukoht sel ajal, kui see töötaja koondati. Ettevõtjal, kelle peakorter asub liikmesriigi pealinnas, võib olla harukontoreid mitmes piirkonnas. Harukontorite töötajad võetakse koondamiste arvutamisel arvesse selles piirkonnas, kus paikneb asjakohane harukontor.

3.7. Küsimus: Kuidas saavad kaks liikmesriiki või rohkem liikmesriike esitada ühistootluse, kui üks ja sama sündmus vallandab koondamislaine mitmes liikmesriigis?

Vastus: Kui kahe naaberliikmesriigi külgnevates piirkondades koondatakse 200 või rohkem töötajat ja need koondamised toimuvad samas [NACE rev. 2 osas](#) (st samas majandussektoris), võib EGF-i määruse artikli 4 lõike 2 punkti b alusel kahes taotluses esitatud koondamised liita. Sel juhul võetakse toetuse taotlemiseks vajaliku 200 koondamise künnise täitmiseks arvesse kahe piirkonna koondamiste arvu kokku, aga meetmed kavandatakse ja neid rakendatakse kummaski liikmesriigis eraldi.

Sündmus, mille tagajärjel teatav liikmesriik võib esitada EGF-i määruse artikli 4 lõike 2 punkti a kohase taotluse (st 200 või enam koondamist ühe liikmesriigi teatava ettevõtja juures), võib põhjustada koondamisi (sh tarnijate seas) ka mõnes teises liikmesriigis. Selliste koondamiste korral (juhul kui neid on alla 200) võib taotluse esitada artikli 4 lõike 3 või 4 kohaselt, milles viidatakse väikestele tööturgudele või eriolukorrale.

Taotluse võib esitada üks liikmesriik, seda isegi juhul, kui teine koondamistest mõjutatud liikmesriik otsustab, et ta ei taotle toetust.

Taotluse esitavad liikmesriigid peavad mis tahes kahe eraldi esitatud taotluse omavahelise seose selgelt esile tooma.

3.8. Küsimus: Kas väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest (VKEdest) koondatud töötajaid võib EGFi toetada?

Vastus: VKEdest koondatud töötajaid võib toetada EGFi neljal eri viisil:

- koosõlas artikli 4 lõike 2 punktiga a võib VKEs toimuvad koondamised lisada liikmesriigi esitatavasse taotlusesse, juhul kui VKE on restruktureerimisprotsessis ettevõtte tarnija või tootmisahela järgmise etapi tootja.
- Artikli 4 lõike 2 punktid b ja c hõlmavad eelkõige VKEsid, kes tegutsevad ühe piirkonna (või külgnevate piirkondade) määratletud sektoris või ühe piirkonna eri sektorites.
- Koosõlas artikli 4 lõikega 3 või 4 võib EGFi toetust taotleda „väikeste tööturgude“ puhul (nt kui tegemist on kõrvalise ja hõredalt asustatud piirkonnaga või geograafiliselt eraldatud piirkonnaga, nagu saar või mägedevaheline org) või „eriolukorras“ (kui „[artikli 4] lõikes 2 sätestatud kriteeriumid ei ole täielikult täidetud, tingimusel et koondamisel on tööhõivele ja kohalikule, piirkondlikule või riigi majandusele ulatuslik negatiivne mõju“). Selle sätte alusel võib toetust anda ka VKEdest koondatud töötajatele.

3.9. Küsimus: Kas artikli 4 lõike 2 punkti a alusel on EGFi võimalik toetada põhiettevõtja tarnijate või põhiettevõtjast sõltuvate alltöövõtjate poolt koondatud töötajaid ka juhul, kui põhiettevõtja töötajatega seoses taotlust ei ole esitatud?

Vastus: EGFi määruse artikli 4 lõike 2 punktiga a on hõlmatud koondamised ettevõtja, tema tarnijate ja tootmisahela järgmise etapi tootjate (alltöövõtjate) juures. Liikmesriik võib otsustada põhiettevõtja juures toimunud koondamised taotlusesse lisamata jätta. EGFi toetuse taotlemise põhjendamiseks peab liikmesriik siiski tõendama, et põhiettevõtja tehtud otsused tõid kaasa koondamised tarnijate või tootmisahela järgmise etapi tootjate juures.

3.10. Küsimus: Kas liikmesriik võib lisada EGFi taotlusesse põhiettevõtja tarnija juures toimunud koondamised ka juhul, kui mitte kogu tarnija äritegevus ei olnud seotud selle põhiettevõtjaga, kelle kohta EGFi taotlus esitatakse?

Vastus: Sel juhul tuleb kindlasti näidata, et oluline osa tarnija äritegevusest toimus ettevõtjaga, keda mõjutas suur restruktureerimine (põhiettevõtja), mistõttu on tarnija juures toimunud koondamised tingitud põhiettevõtja tegevuse vähenemisest.

3.11. Küsimus: Kas ettevõtja ja tema tarnijad võiksid saada artikli 4 lõike 2 punkti b või c alusel EGFi toetust juhul, kui nad tegutsevad samas sektoris või kui nad asuvad samas NUTS 2 piirkonnas?

Vastus: Sellisel juhul otsustab liikmesriik, kas kasulikum oleks esitada taotlus artikli 4 lõike 2 punkti a, b või c alusel, võttes arvesse muid tingimusi, nagu nelja- või kuuekuuline võrdlusperiood.

Artikli 4 lõike 2 punkti a kohasesse taotluse (võrdlusperiood on neli kuud) võib lisada tarnija juures koondatud töötajaid, kui tarnija tegutseb põhiettevõtjaga samas majandussektoris (nt kõik ettevõtjad tegutsevad autotööstuses) või mõnes muus sektoris (nt põhiettevõtja töötajaid toitlustav ettevõtja). Kirjeldatud lähenemisviisi puhul ei ole oluline ettevõtja piirkondlik asukoht ja seda saab rakendada isegi riigi tasandil.

Artikli 4 lõike 2 punkti b kohasesse taotluse (võrdlusperiood on kuus kuud) võib lisada mitu samas sektoris (sama NACE rev. 2 osa) tegutsevat ettevõtjat, tingimusel et nad kõik tegutsevad samas piirkonnas või kahes (või teatavatel tingimustel rohkem kui kahes) külgnevas NUTS 2 tasandi piirkonnas.

Artikli 4 lõike 2 punkti c (võrdlusperiood on neli kuud) kohasesse taotluse võib lisada mitu samas NUTS 2 piirkonnas asuvat ettevõtjat, isegi kui nad kuuluvad eri sektoritesse ja neil ei ole tarnija / järgmise etapi tootja suhet.

3.12. Küsimus: Kas taotluse võib esitada artikli 4 lõike 2 punkti b alusel, kui kõik selles nimetatud ettevõtjad kuuluvad samasse ettevõtjate gruppi?

Vastus: Ei. EGFile esitatud taotlustes käsitatakse samasse ettevõtjate gruppi kuuluvaid ettevõtjaid (st tütarettvõtjaid) ühe ja sama ettevõtja osana. Samas ettevõtjate grupis toimunud koondamiste kohta tuleb esitada artikli 4 lõike 2 punkti a nõuetele vastav taotlus.

3.13. Küsimus: Mida tähendab artikli 4 lõikes 3 kasutatud väljend „väikesed tööturud“?

Vastus: Määruses „väikese tööturu“ mõistet määratletud ei ole. Näiteks tuuakse saared, mägedevahelised orud või kõrvalised ja hõredalt asustatud piirkonnad. Oma taotluses sellele kriteeriumile tuginevatel liikmesriikidel tuleb põhjendada, miks nad kõnealust tööturugu väikeseks peavad.

Liikmesriik peab selgitama, millised kriteeriumid ei ole täielikult täidetud, ja esitama tõendid selle kohta, et juhtumi asjaolud on küllaltki sarnased tavapärastele kriteeriumidele.

3.14. Küsimus: Kas võiksite tuua näite artikli 4 lõike 4 kohase „eriolukorra“ kohta?

Vastus: Määruses ei ole eriolukorda täpsemalt määratletud ja liikmesriigi kohus on põhjendada, miks ta konkreetset juhtumit eriolukorraks peab.

Kui liikmesriik kasutab määrusega ette nähtud erandit eriolukorra kohta, peab ta selgitama, millised kriteeriumid ei ole täielikult täidetud, ja esitama tõendid selle kohta, et juhtumi asjaolud on küllaltki sarnased tavapärastele kriteeriumidele.

Eriolukord on näiteks see, kui liikmesriik on esitanud taotluse artikli 4 lõike 2 punkti b alusel (koondamised samas sektoris ja piirkonnas või kahes (teatavatel tingimustel rohkem kui kahes) külgnevas piirkonnas), kuid samas sektoris (sama [NACE rev. 2 osas](#)) jätkuvad koondamised küll samal põhjusel ja samas ajavahemikus, aga sedapuhku selle liikmesriigi teises piirkonnas, mis ei külgne eelmisega. Nii võib see olla näiteks saarte puhul. EGFi toetuse taotlust võib põhjendada artikli 4 lõike 4 kohase eriolukorraga.

3.15. Küsimus: Artikli 4 lõikes 4 on sätestatud, et eriolukorras antud rahaliste toetuste kogusumma ei tohi ületada 15% EGFi iga-aastasest ülemmäärast. Miks?

Vastus: Määruses ei ole eriolukorda täpsemalt määratletud ja liikmesriigi kohus on põhjendada, miks ta konkreetset juhtumit eriolukorraks peab. Et sellised juhtumid jääksid erandiks, on piirduetakse nende puhul 15%ga EGFi aasta üldeelarvest.

3.16. Küsimus: Kas 12 nädala pikkune ajavahemik ei ole liiga lühike, et koguda teavet kõigi töötajate kohta, kes vajaksid EGFi toetust?

Vastus: EGFi määruses on sätestatud, et liikmesriikidel on vajaliku teabe kogumiseks ja taotluse esitamiseks aega kaksteist nädalat. Taotlus peaks selles etapis olema võimalikult täielik. Kui komisjon küsib lisateavet, siis on liikmesriigil selle esitamiseks aega viisteist tööpäeva (nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib seda aega veel kümne tööpäeva võrra pikendada). Nende tähtaegade eesmärk on lühendada koondatud töötajateni jõudmiseks kuluvat aega.

3.17. Küsimus: Kas võrdlusperiood, mille jooksul 200 koondamist tuleb loendada, võib olla lühem kui neli või kuus kuud?

Vastus: Jah. Need on maksimumperioodid, mille jooksul nõutav koondamiste arv peab olema täitunud. Kui 200 koondamise künnis on täidetud ja liikmesriigi hinnangul rohkem koondamisi ei lisata, võib ta otsustada kasutada lühemat võrdlusperioodi. See vähendaks aega, mis kulub selleks, et EGFi toetus jõuaks koondatud töötajateni.

3.18. Küsimus: Kas liikmesriik võib esitada taotluse enne, kui lõpeb võrdlusperiood, mille ta oma taotluses on esitanud?

Vastus: Ei. Vastavalt artikli 8 lõikele 1 peab liikmesriik esitama komisjonile taotluse 12 nädala jooksul alates artikli 4 lõikes 2, lõikes 3 või lõikes 4 sätestatud sekkumiskriteeriumide täitumise kuupäevast. Seetõttu peab võrdlusperiood olema lõppenud enne taotluse esitamist.

Liikmesriik võib otsustada, et kasutab taotluses lühemat võrdlusperioodi, kui koondamiste arvu täitumiseks ei ole võrdlusperioodi maksimaalne kestus vajalik, või lühendab taotluse koostamise kaheteistnädalast perioodi.

4. TOETUSÕIGUSLIKUD ISIKUD

4.1. Küsimus: Kuidas peaksid toimima töötajad või füüsilisest isikust ettevõtjad, kes soovivad saada EGFi toetust?

Vastus: Neil soovitatakse võtta ühendust oma liikmesriigi kontaktisikuga, kes on kirjas [EGFi veebisaidil lingi „Kuidas taotleda?“](#) all. Nad võivad kontakteeruda ka ametiühinguga, tööhõiveametiga või kohalike või piirkondlike ametiasutustega ning paluda, et nemad võtaksid esimesena EGFi kontaktisikuga ühendust.

4.2. Küsimus: Kas töötajad, kes koondati enne või pärast nelja- või kuuekuulist võrdlusperioodi, võivad EGFi toetust saada?

Vastus: Nagu on sätestatud artiklis 6, võivad koondatud töötajad ja füüsilisest isikust ettevõtjad, kelle tegevus lõppes enne või pärast artiklis 4 sätestatud nelja- või kuuekuulist võrdlusperioodi, EGFi toetust saada juhul, kui

(1) nad koondati sama sündmuse tagajärjel, mis põhjustas võrdlusperioodil toimunud koondamised, ja

(2) seda tehti mitte rohkem kui kuus kuud enne võrdlusperioodi algust või pärast selle lõppu, kuni viimase päevani enne hindamise lõpuleviimise kuupäeva ja komisjoni otsuse ettepaneku eelnõu vastuvõtmise kuupäeva (umbes 15 nädalat pärast taotluse esitamise kuupäeva) või mõlemat kuupäeva.

4.3. Küsimus: Kas juhul, kui koondatud töötaja leiab uue töökoha, võib teda rakendusperioodi ajaks koolitus- (ja muudes) meetmetes osalejate hulka arvestada?

Vastus: Jah. Koondatud töötaja on toetusõiguslik kogu meetmete rakendamisejooksul isegi juhul, kui ta leiab uue töö. Seega võib töötaja koolitusel osaleda või saada toetust uue ettevõtte loomiseks isegi pärast seda, kui on asunud tööle täis- või osajaga.

Kui töötaja aga oma äsja leitud töö kaotab, on tal õigus osaleda pakutavates meetmetes kogu rakendusperioodi ajal ja täies ulatuses.

4.4. Küsimus: Artikli 6 kohaselt peavad töötajad olema koondatud (või nende töölepingut ei ole pärast selle lõppemist pikendatud), et neil tekiks õigus EGFi toetust saada. Kas sellised töötajad võivad saada töötushüvitisi? Kas töötushüvitiste saamine muudab töötajad EGFi seisukohalt toetuskõlbmatuks, kuigi nad on töötud?

Vastus: Seni kuni töötajad vastavad EGFi määruse artiklis 6 sätestatud toetuskriteeriumidele, on neil õigus EGFi toetust saada. EGFi ei saa töötushüvitisi rahastada, kuid samas ei takista EGFi liikmesriike maksmast selliseid hüvitisi töötajatele, keda toetatakse EGFi.

4.5. Küsimus: Kas meetmetes osalevate töötajate arv võib olla suurem kui sihtrühma kuuluvate töötajate arv?

Vastus: Jah. Ülemmäära paneb paika toetusõiguslike töötajate arv.

See tähendab, et meetmetes tegelikult osalevate töötajate arv võib olla suurem kui sihtrühma töötajate arv (st algselt osalema pidanud töötajate arv). Kuid meetmetes osalevate töötajate arv ei tohi olla suurem kui toetusõiguslike töötajate arv.

Rahastamisotsuses sätestatud eelarve kogusummat ei muudeta isegi juhul, kui meetmetes osalevate töötajate arv on oodatust suurem.

4.6. Küsimus: Kas EGFi määruse artiklis 6 nimetatud töötud võivad saada EGFi toetust?

Vastus: Ei. Ajavahemikul 2014–2020 võisid EGFi toetust saada ka mittetöötavad ja mitteõppivad noored (NEET-noored). Nüüd see enam nii ei ole, sest nende abistamiseks on sobivamaid vahendeid, näiteks Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+).

5. TAOTLUSED: TEABELE KEHTIVAD NÕUDED

5.1. Küsimus: Kas taotluses, mis hõlmab eri piirkondi või alasid, tuleb kirjeldada neid kõiki või ainult koondamistest kõige rohkem mõjutatud piirkondi?

Vastus: Liikmesriik peab esitama koondamiste eeldatava mõju analüüsi, et komisjon saaks hinnata, kas taotluses kavandatud meetmed on realistlikud, sihipärased ja sobivad. Seepärast peab taotluse esitav liikmesriik näitama koondamiste mõju konkreetsele alale, kirjeldades selle olulisemaid tunnuseid taotluse seisukohalt ning eeskätt seda, kuidas koondamised ala mõjutavad ja millised alternatiivsed töövõimalused on seal juba olemas või loomisel.

5.2. Küsimus: Mis teavet nõutakse artikli 8 lõike 7 punkti c alusel seoses muutusteks ja restruktureerimiseks valmisolekut käsitleva ELi kvaliteediraamistiku soovitustega?

Vastus: Taotleja peab näitama, kuidas on rakendatud häid tavasid (vt allpool oleva tabeli parempoolne veerg): võetud meetmete lühikirjeldus (koos nende ajakavaga) ja kes nendes osalesid. Taotlejad võivad viidata ka võimalikele liikmesriigi õigusnõuetele, kui need meetmed on kohustuslikud.

Muutusteks ja restruktureerimiseks valmisolekut käsitlev ELi kvaliteediraamistik
Ülevaade osalejatest ja headest tavadest

	VALMISOLEK MUUTUSTEKS	RESTRUKTUREERIMISE JUHTIMINE
ETTEVÕTTED, TÖÖTAJATE ESINDAJAD, SOTSIAALPARTNERID JA VALDKONDLIKUD ORGANISATSIOONID	Majandus-, äri- ja turuolude strateegiline järelevalve Töökohtade ja tööoskuste vajaduste kaardistamine Töökohtade ja oskuste mitmeaastane kava Konkreetsetele töötajatele suunatud paindlikkus-, koolitus- ja karjääriarengumeetmed Sise- ja välisliikuvuse edendamine Eespool esitatud küsimustega seotud teavitamine, konsulteerimine ja kollektiivne läbirääkimine	Sisemise üksmeele toetamine ühisanalüüsi kaudu Enne koondamiste kaalumist kõikide alternatiivide läbitöötamine Koondatud töötajatele personaalse toetuse korraldamine Ülaltoodud küsimuste alane teavitamine, konsulteerimine ja kollektiivne läbirääkimine Välaliste tegijate kaasamine
TÖÖTAJAD	Olukorra mõistmiseks vajaliku teabe kogumise suutlikkuse tõstmine Oskuste läbivaatamine ja karjäärieesmärkide ajakohastamine Töölase konkurentsivõime ja liikuvuse tugevdamine ning loogilised töökohavahetused Töötajad kasutavad oma õigust haridusele ja koolitusele ning võtavad vastavad kohustused	Teabe otsimise ettevõtete strateegiate kohta Koondamist ennetavate meetmete kaalumine Personaalse toetuse kasutamine
RIIGIASUTUSED JA PIIRKONDLIKUD OMAVALITSUSED	Proгноosis- ja visioonivahendite arendamine töökohtade ja oskuste ning tööturualse teabe vahetamise vallas Aktiivse tööturupoliitika tugevdamine, kvalifikatsioonikavade ja nõustamisteenuste edendamine, rahalise toetuse andmine Osalejate vahelise koostöö ja riskide jagamise edendamine Töökoha vahetamist soodustavate raamistike arendamine Majandus-, äri- ja turuolude strateegiline järelevalve Töökohtade ja tööoskuste vajaduste kaardistamine Töökohtade ja oskuste mitmeaastane kava Konkreetsetele töötajatele suunatud paindlikkus-, koolitus- ja karjääriarengumeetmed Sise- ja välisliikuvuse edendamine Piirkondlikud tööhõivekokkulepped, avaliku ja erasektori partnerlus	Koondamisandmete kogumine, restruktureerimise mõju järelevalve, varajase ennetamise süsteemide toetamine Riiklike tööturuasutuste tugevdamine, vallandatutele uue töökoha otsimise kavade sisseviimine, töökohtade loomise edendamine Toetus kohalikele liikuvusplatvormidele, liikuvushüvitistele ja rahaliselt haavatavatele rühmadele Partnerluse edendamine ja tõukefondide kasutamise koordineerimine Varajase ennetamise süsteemid, osalejate kokkukutsumine ühisanalüüsi läbiviimiseks Liikuvad restruktureerimisküsimused, atraktiivsuse ja töökohtade loomise edendamine Koolitus- ja liikuvusmeetmete toetamine

Allikas: [COM\(2013\) 882 final](#)

5.3. Küsimus: Mis teavet nõutakse artikli 8 lõike 7 punkti k alusel seoses menetlustega, mida tuleb järgida sotsiaalpartneritega konsulteerimisel?

Vastus: Liikmesriigid peavad kinnitama, et on konsulteerinud sihtrühma kuuluvate toetusesaajate, nende esindajate või sotsiaalpartneritega, ning esitama nende konsultatsioonide kuupäevad ja üksikasjad. Komisjoni huvitavad eelkõige konsultatsioonid, mille käigus käsitleti EGFist kaasrahastatavate meetmete paketti. Tuleks esile tuua ka muud sidusrühmad (nt kohalikud ja piirkondlikud asutused), ning märkida, kuidas neid on kaasatud või kavatsetakse kaasata.

NB! See nõue on seotud artikli 8 lõike 7 punkti c alusel nõutava teabega.

5.4. Küsimus: Kas liikmesriik võib tellida individuaalseid teenuseid, näiteks koolitust ja nõustamist, rakendusasutustelt ja kasutada osa EGFist saadud toetust neile tasumiseks?

Vastus: Jah. Individuaalseid teenuseid võivad osutada spetsialiseerunud rakendusasutused, nt koolitusasutused. Lõpparuandes tuleks need asutused ära näidata. Kontrollijälje tagamiseks peab valitud asutus talletama arved ning nimekirja nendest töötajatest, kellele teenust osutati, ja teenuse osutamise kuupäevad.

5.5. Küsimus: Kes analüüsib EGF-i toetuse saamiseks esitatud taotlusi ja dokumente?

Vastus: Analüüsi teeb Euroopa Komisjon. Seejärel võtab komisjon vastu rahastamissetpaneku ja esitab selle eelarvepädevatele institutsioonidele (Euroopa Parlamendile ja nõukogule), kes võivad komisjoni ettepaneku heaks kiita või tagasi lükata.

5.6. Küsimus: Kas liikmesriigid võivad võtta ühendust komisjoni töötajatega, et arutada taotlusi, mida nad kavatsesid esitada või mille koostamine on pooleli?

Vastus: Jah. Komisjon on selle poolt, et liikmesriigid võtaksid tema töötajatega ühendust juba enne taotluse koostamist või sel ajal. Sellised kontaktid tulevad kasuks nii liikmesriigile kui ka komisjonile ning aitavad vähendada taotluste menetlemisele ja heakskiitmisele kuluvat aega.

Varajased konsultatsioonid ja mõttevahetus konkreetse juhtumi rahastamiskõlblikkuse ja esialgsete taotluskavandite üle aitavad liikmesriigil ette valmistada ametlikku taotlust, mis sisaldab komisjoni nõutavaid elemente.

Kontakt: EMPL-EGF@ec.europa.eu

5.7. Küsimus: Milliseid ülesandeid täidavad EGF-i kontaktisikud liikmesriikides?

Vastus: EGF-i kontaktisik on EGF-i riiklik koordinaator oma liikmesriigis. Ta on isik, kelle poole huviline esimesena pöördub, kui soovib küsida asjaomase liikmesriigi poolt EGFiga seoses esitatud juhtumite kohta. [Üheskoos moodustavad kontaktisikud ametliku eksperdirühma](#), mis koguneb kaks korda aastas ja mille ülesandeks on abistada liikmesriike EGF-i määruse rakendamisel.

6. TAOTLUSED: MEETMED

6.1. Küsimus: Kas määruses on sätestatud meetmed, mis peaksid kuuluma individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti?

Vastus: Jah. Kuigi taotluse esitav liikmesriik võib otsustada, millised meetmed individuaalsete teenuste paketti kuuluvad, tuleb meetmepakettide kavandamisel arvesse võtta horisontaalset elementi.

See horisontaalne element on digitaalajastul ja ressursitõhusas majanduses vajalike oskuste levitamine. Koolituse vajadust ja taset tuleb kohandada toetusesaajate kvalifikatsiooniga ja pädevusega, seega on liikmesriigi otsustada, kuidas neid oskusi kõige paremini pakkuda.

6.2. Küsimus: Mitu meetet moodustavad paketi?

Vastus: Kuigi määruses ei ole kindlaks määratud, mitu meetet moodustavad paketi, ei ole üksainus meede või teenus pakett. Meetmed moodustavad paketi, kui toetusesaajal on võimalus valida mitme (vähemalt kahe) teenuse vahel.

6.3. Küsimus: Mida tähendab artikli 7 lõike 2 punktis a kasutatud väljend „koostöömeetmed“?

Vastus: Väljend „koostöömeetmed“ osutab ettevõtete ühenduste loomisele.

7. AJASTAMINE JA KESTUS

7.1. Küsimus: Kas enne meetmete rakendusperioodi tehtud kulutused on toetuskõlblikud?

Vastus: Jah. Kulutused on toetuskõlblikud alates kuupäevast, mil liikmesriik alustab EGFi rakendamiseks vajalikku tegevust või hakkab koondatud töötajatele osutama individuaalseid teenuseid, mida ta edaspidi komisjonile esitatavas taotluses kirjeldab ja mida hakatakse rahastama kõnealuse taotluse raames, tingimusel et need kuupäevad on taotluses esitatud. Seega võib alguskuupäev olla mis tahes kuupäev ajavahemikus, mis algab kuus kuud enne võrdlusperioodi, ning see on peaaegu alati enne rahalise toetuse kohta tehtud otsuse (komisjoni rahastamisotsus) jõustumise kuupäeva.

Sellegipoolest on kulutused taotluse esitanud liikmesriigi vastutusel seni, kuni ELi eelarvepädevad institutsioonid (st Euroopa Parlament ja nõukogu) on oma otsusega taotluse heaks kiitnud. Kui liikmesriik seda soovib, siis teatatakse talle eelnevalt otsuse vastuvõtmise eeldatav kuupäev.

7.2. Küsimus: Kas toetusesaajate toetamise aeg on piiratud? Teisisõnu, kas EGFi määruses on sätestatud, millal rahastamiskõlblikkuse periood lõpeb?

Vastus: Jah. EGFi toetuse andmise aeg on määrusega piiratud. Määruses on sätestatud, et EGFi vahendid tuleb ära kasutada 24 kuu jooksul pärast rahalise toetuse andmise otsuse jõustumise kuupäeva (artikli 14 lõige 2).

Meetmeid võib jätkata pärast 24kuulise perioodi lõppu, aga neid ei saa enam EGFi vahenditest kaasrahastada. 24kuulise perioodi jooksul osutatud teenuste (või võetud meetmete) eest tuleb maksta enne komisjonile lõpparuande esitamist (7 kuud pärast rakendusperioodi lõppu).

Erandina ja juhul kui toetusesaaja omandab haridust kauem kui kaks aastat kestva õppekava alusel või osaleb koolitusel, mis kestab kaks aastat või kauem, võib (üksnes) kõnealuse õppemaksu EGF-i kaasrahastatavate vahendite hulka arvestada kuni kuupäevani, mil tuleb esitada artikli 20 kohane lõpparuanne, ja tingimusel, et see õppemaks on tasutud enne lõpparuande esitamise tähtaega. Selle sätte kohta saab täpsemalt lugeda küsimuse **7.5** vastusest.

EGFi määrusega ei ole lõppkuupäeva pikendamist ette nähtud.

Määruses on viidatud piiratud ajavahemikul võetavatele erimeetmetele, st mitmesugustele toetustele ja stiimulitele, mis võivad samuti kuuluda kooskõlastatud meetmete paketti, kuid kulutused nendele meetmetele ei tohi ületada 35% kooskõlastatud paketi kogumaksumusest. Väljend „piiratud ajavahemik“ osutab asjaolule, et artikli 7 lõike 2 punktis b nimetatud meetmed sõltuvad aktiivsest osalemisest paketi meetmetes, mis on esitatud artikli 7 lõike 2 punktis a.

7.3. Küsimus: Millal algab ja lõpeb meetmete rakendusperiood?

Vastus: EGF-i määruse artikli 14 lõike 2 kohaselt võib rakendusperiood alata:

- EGF-i rahalist toetust käsitleva otsuse (st Euroopa Parlamendi ja nõukogu vastu võetud otsuse) jõustumise kuupäeval või
- enne seda, taotluses märgitud kuupäevadel, mil liikmesriik hakkab taotluses kirjeldatud kulusid kandma. Liikmesriik võib hakata kulusid kandma isegi enne taotluse esitamist, tavaliselt ongi see nii.

Enne valitud kuupäeva kantud kulud ei ole toetuskõlblikud.

On oluline meeles pidada, et kõik kulutused on taotluse esitanud liikmesriigi vastutusel seni, kuni ELi eelarvepädev asutus (st Euroopa Parlament ja nõukogu) on oma otsusega taotluse heaks kiitnud.

Praktikas võib rakendusperiood olla erineva pikkusega: kui see periood algab rahalise toetuse kohta tehtud otsuse jõustumise kuupäeval, kestab see täpselt 24 kuud. Kui taotluse esitanud liikmesriik hakkab kavandatud kulusid kandma enne rahalise toetuse kohta tehtud otsuse jõustumist, siis võib tegelik rakendusperiood kesta kauem kui 24 kuud (st 24 kuud, millele lisandub kulude kandmise alguse ja EGF-i rahalise toetuse kohta tehtud otsuse vaheline aeg).

7.4. Küsimus: Kui toetusesaaja saab EGF-i rahalist toetust ettevõtluse alustamiseks, kas vahendite kasutamist võib pikendada 24kuulise rakendusperioodi lõppedes?

Vastus: Toetus, mida antakse füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemiseks, ettevõtte asutamiseks ja töötajatepoolseks väljaostuks, ei tohi ületada 22 000 eurot isiku kohta. Liikmesriigid kirjeldavad oma taotlustes tingimusi, millele toetusesaajad peavad rahalise toetuse saamiseks vastama (igal juhul tuleb uus ettevõtte asutada enne rakendusperioodi lõppu). Kui rahaline toetus makstakse täielikult välja enne ettevõtte asutamist, võivad toetusesaajad jätkata vahendite kasutamist pärast rakendusperioodi lõppu. Kui rahalist toetust makstakse tagantjärele, kohaldatakse küsimuse **8.10** sätteid.

EGFi auditeerimise võimaldamiseks peab olema dokumenteeritud ainult vahendite tegelik väljamakse lõplikule toetusesaajale. Liikmesriigi audiitorid võivad küsitleda ka

toetusesaajat, et selgitada välja, kas vahendeid kasutati kokkulepitud aja jooksul ja selleks ettenähtud eesmärgil.

7.5. Küsimus: Kas EGFi vahendite kasutamist võib pikendada 24kuulise rakendusperioodi lõppedes, näiteks kui töötaja käib kursustel, mis jätkuvad pärast seda kuupäeva?

Vastus: Ei, on vaid üks erand: õppemaksud, mida makstakse hariduse omandamise või koolitusel osalemise eest, kus õppetöö kestab kauem kui kaks aastat, on toetuskõlblikud kuni kuupäevani, mil tuleb esitada lõpparuanne, ja tingimusel, et need õppemaksud on enne seda kuupäeva tasutud. Sellega välistatakse mis tahes muud õppimisega seonduvad kulud, nt õppematerjalide ja transpordikulud. Teiseks, kui lõpparuande kuupäev jääb akadeemilise perioodi, näiteks semestri või veerandi sisse, ja kui selle perioodi eest tuleb maksta täies mahus, siis on proportsionaalselt toetuskõlblik vaid õppemaksu see osa, mis tasutakse lõpparuande esitamise kuupäevale eelneva perioodi eest. Seda nõuet kohaldatakse kõigi haridust omandavate või koolitusel osalevate toetusesaajate suhtes, kes õpivad kaks aastat või kauem, olenemata sellest, kui kaua toetusesaaja juba õppinud on, st seda kohaldatakse isegi nende toetusesaajate suhtes, kes on just oma õpinguid alustanud.

8. EELARVE JA RAHASTAMINE

8.1. Küsimus: Kas Euroopa Parlament ja nõukogu võivad tagasi lükata komisjoni esitatud ettepaneku EGFi vahendite kasutamiseks?

Vastus: Jah. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad komisjoni ettepaneku vastu võtta või tagasi lükata. Praktikas on eelarvapädevad institutsioonid seni ainult ühe neile esitatud taotluse tagasi lükanud, kuid küsimusi on küsitud enamiku ettepanekute kohta.

8.2. Küsimus: Kas liikmesriigid võivad EGFi taotluse eelarvesse lisada halduskulusid?

Vastus: Jah. EGFi määruse artikli 7 lõikes 5 on sätestatud, et liikmesriigid võivad oma kavandatud eelarvesse lisada nii individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketi kui ka selle paketi rakendamiseks vajalikud meetmed, st ettevalmistus-, haldus-, teavitamis- ja reklaami- ning kontrolli- ja aruandlusmeetmed.

Kõigi nende kuluartiklite puhul kehtib sama kaasrahastamise määr. Kooskõlas [ESF+ ja sätetega](#) võiks rakendusmeetmete osakaal moodustada umbes 4% kogueelarvest. Veidi suurem protsendimäär võib olla lubatud juhul, kui liikmesriik on seda nõuetekohaselt põhjendanud. Taotluses tuleb esitada kavandatavate halduskulude ülevaade. Nii teavitamine kui ka kontroll ja audit on EGFi kaasrahastatavate meetmete rakendamisel kohustuslikud, taotluselt eeldatakse, et asjakohased summad on ette nähtud kõigi nende kuluartiklite jaoks, või selgitust, et sellised kulud kaetakse riigieelarvest.

8.3. Küsimus: Oletame, et EGFi taotluse eelarves oli rakendusmeetmete kavandatav osakaal 4%, aga meetmete rakendamise lõppedes on neile kulunud 7%, sest tegevuskulud olid eeldatust väiksemad. Kas sel juhul vähendatakse rakendusmeetmetele eraldatavat lõppsummat 4%ni?

Vastus: Ei. EGFi vahendite kasutuselevõtu kulud määratakse kindlaks komisjoni rakendusotsusega. EGFi kaasrahastatava meetmepaketi toetuskõlblikud kulutused, mis lõpparuandes esitatakse, kiidetakse heaks, kuid halduskulude osakaalu suurenemist raamatupidamisaruande üldmahus tuleb nõuetekohaselt selgitada ja põhjendada.

8.4. Küsimus: Teavitamine, kontroll ja audit on EGFi kaasrahastatavate meetmete rakendamisel kohustuslikud. Mis juhtub, kui teavitamise ning kontrolli- ja auditiinõuded on ebapiisavalt täidetud või kui kõik neist ei ole täidetud?

Vastus: Teavitamise ning kontrolli- ja auditiinõuete ebapiisav täitmine võib kaasa tuua kindlamääralsed finantskorrektsioonid, eelkõige komisjoni audititalituste tehtavate kohapealsete kontrollide raamistikus.

8.5. Küsimus: Mis kuupäevast alates tohib rahastada eelarvega rakendusmeetmete jaoks ette nähtud kulusid?

Vastus: Rakendusmeetmetega, nt ettevalmistus- või andmete kogumise meetmetega, seotud kulud on toetuskõlblikud alates kuupäevast, mil liikmesriik kulusid kandma hakkab. Isegi juhul, kui meetmeid rakendatakse enne taotluse esitamist, tuleb nende kohta koguda kontrollitavaid tõendeid. Kõige varasem kuupäev selliste kulude puhul on kuupäev, mil esimest korda teatati tulevastest koondamistest (nt koondava ettevõtja avaldatud pressiteade).

Kuupäev, alates millest liikmesriik neid halduskulusid kandma hakkab, peab olema taotluses märgitud, ja sellele kuupäevale osutatakse komisjoni ettepanekus ja rahastamisotsuses. Enne seda kuupäeva kantud kulud ei ole toetuskõlblikud.

8.6. Küsimus: Kas EGFi raames võib anda rahalist toetust mõne koondatud töötajaid esindava asutuse meetmetele?

Vastus: Jah. Kui need meetmed on otseselt seotud koondatud töötajate abistamisega EGFi mõne konkreetse juhtumi raames, siis on need toetuskõlblikud ja isegi teretulnud. Rahalist toetust võib anda ka selleks, et luua järelevalveasutus, kelle ülesanne on EGFi konkreetse juhtumiga seotud meetmete rakendamise koordineerimine. Sedalaadi tegevuse võib liigitada omaette meetmena või siis rahastamistabeli lahtrisse „haldusmeetmed“. Taotluses tuleks esitada vastavad andmed.

8.7. Küsimus: Kas EGFi meetmepakett võib sisaldada ka passiivseid sotsiaalkaitsemeetmeid töötajate jaoks, kellele toetust taotletakse?

Vastus: Ei. EGFi määruse artikli 7 lõikes 3 on sätestatud, et EGFi raames ei saa kaasrahastada passiivseid sotsiaalkaitsemeetmeid. See keeld hõlmab ka töötushüvitiisi, mis ei ole otseselt seotud aktiivsete tööturumeetmetega, samuti ennetähtaegse vanaduspensioni maksmist.

Artikli 7 lõikes 3 on sätestatud, et EGFi meetmete alla võivad kuuluda teatavad piiratud ajavahemiku jooksul võetavad meetmed, nagu tööotsingu toetus, töölevõtmisstiimulid tööandjatele, liikuvustoetus, toetus hooldajatele ja lapsehoiutoetus või toetus elukestva õppe meetmetes ja koolitusmeetmetes osalejatele. Ajaliselt piiratud toetuste rahastamiskõlblikkus sõltub sellest, kas toetusesaaja osaleb eelnimetatud toetuste maksmise ajal aktiivsetes tööturumeetmetes.

Artikli 7 lõike 2 kohaselt ei tohi toetused ja hüvitised (nt mis tahes otse makstud summad toetusesaajale või töötajale, v.a ettevõtte loomise toetus, millele on kehtestatud omaette piirmäär) ületada kooskõlastatud individuaalse teenustepaketi teenuste kogumaksumusest 35%. Seda protsenti kohaldatakse ka lõpparuandes esitatavate näitajate suhtes.

8.8. Küsimus: Kas saaksite tuua konkreetseid näiteid selliste passiivsete sotsiaalkaitsemeetmete kohta, mis ei ole EGFi raames kaasrahastamiskõlblikud?

Vastus: EGFi raames toetuskõlbmatute passiivsete sotsiaalkaitsemeetmetega on tegemist juhul, kus koondatud töötaja saab toetust, olenemata sellest, kas ta valmistub aktiivselt uut töökohta otsima. Siia kuulub ka tööst ilmajäämisel sissetuleku säilimine ja toetus, mis ei sõltu sellest, kas töötaja osaleb EGFi raames kaasrahastatavates meetmetes, samuti ennetähtaegsete vanaduspensionide maksmiseks tehtavad kulud.

8.9. Küsimus: Kas EGFi meetmepaketi rahalisi vahendeid on võimalik kasutada EGFi määruse artikli 20 lõikes 1 nõutud lõpparuande kaasrahastamiseks?

Vastus: Jah. Kõik halduskulud on toetuskõlblikud kuni lõpparuande esitamise kuupäevani. Seepärast ongi rahastamisotsusega nende punktide jaoks eraldi tähtjaid määratud.

8.10. Küsimus: Kas kõigi töötajate toetamiseks võetud meetmete eest peab rakendusperioodi lõpuks täies ulatuses makstud olema?

Vastus: Tegevus kui selline peab toimuma rakendusperioodil. Tasumata arveid võib maksta pärast seda perioodi, kuid kõik arved peavad olema makstud enne lõpparuande esitamist (seitse kuud pärast rakendusperioodi lõppu).

Kui rahalist toetust füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemiseks, ettevõtte asutamiseks ja töötajatepoolseks väljaostuks makstakse tagantjärele, st kui makse on rakendusperioodi jooksul ettevõtte asutamisel tekkinud kulude hüvitamine, võib selle maksta välja seitsme kuu jooksul pärast rakendusperioodi lõppu, nagu on selgitatud eelmises lõigus. Kui rahaline toetus makstakse täielikult välja enne ettevõtte asutamist, peab toetus olema toetusesajale välja makstud enne rakendusperioodi lõppu.

Pärast rakendusperioodi tekkivaid kulusid EGFi vahenditest kaasrahastada ei või, erandiks on õppemaksud (aga mitte õppimise ajal lisanduvad kulud), mida makstakse hariduse omandamise või koolitusel osalemise eest, kui õppetöö kestab kaks aastat või kauem, ja mis on toetuskõlblikud kuni kuupäevani, mil tuleb esitada lõpparuanne. Täpsem teave selle kohta on esitatud küsimuses 7.5 allpool.

8.11. Küsimus: Kas liikmesriigid võivad lisada individuaalsete meetmete paketti ka ettevõtlusega alustamiseks mõeldud mikrolaene?

Vastus: Mikrolaened on toetuskõlblikud, kuid tegelikult juhtub seda harva. Näiteks võib tuua EGFi rakendusperioodi ajal tehtud mikrolaenude intressimaksud, nõustamiskulud või õiguskulud, äriplaani kulud jne. Kuna kõik kulud peavad olema tekkinud rakendusperioodil (st laen peab olema nii välja kui ka tagasi makstud enne selle perioodi lõppu), ei ole see ajakava laenu jaoks sobiv. EGFi raames on võimalik anda toetust ettevõtlusega alustamise või ettevõtte ülevõtmise jaoks.

8.12. Küsimus: Kas töötajad, kellele antakse mikrolaenu EGFi individuaalse teenustepaketi osana, võivad laenu saada ka mõne muu ELi mikrolaenude kava alusel?

Vastus: Selleks et välistada ELi rahastamisvahenditest topeltrahastamise riske (EGFi määruse artikli 9 lõige 5), tuleks kahest ELi rahastamisallikast (kaas)rahastatavaid ja idufirmade loomiseks (ettevõtlusega alustamiseks) antavaid mikrolaene kasutada

selliste idufirmade täiesti erineva tegevuse toetamiseks. Kuna olukorrad on alati erinevad, siis soovitame tungivalt, et liikmesriigid konsulteeriks komisjoniga, enne kui nad plaanivad kasutada rohkem kui ühest ELi rahastamisvahendist rahastatavat mikrolaenu.

8.13. Küsimus: Kas liikmesriik võib esitada EGFi toetuse taotluses eraldi meetmed, mida rahastatakse täielikult riigi vahenditest, ja meetmed, mida rahastab täielikult EGF?

Vastus: Ei. Liikmesriigid peavad esitama EGFi jaoks ühise meetmepaketi ning taotlema EGFi kaasrahastamist täispaketile. Kõiki meetmed, mida rahastatakse täielikult riigi vahenditest, tuleks taotluses kirjeldada, aga EGFi toetuse saamiseks esitatud meetmepaketti neid lisada ei tohi.

8.14. Küsimus: Kas EGFi taotlus võib sisaldada kaasrahastamist erasektorist?

Vastus: Jah. See on lubatud, kuivõrd EGFi määruses ei ole täpsustatud, millest peab liikmesriigi osamakse koosnema. Samas ei tohi erasektori vahendeid sarnaselt riiklike vahenditega kasutada selliste kulude rahastamiseks, mis on kohustuslikud siseriiklike õigusaktide või kollektiivlepingute alusel. Erasektori kaasrahastatavatele vahenditele kehtivad samad auditi- ja kontrollinõuded nagu riigi kaasrahastatavatele vahenditele. Liikmesriik vastutab riigipoolse kaasrahastamise eest, olenemata selle allikatest.

8.15. Küsimus: Kas liikmesriik võib rakendamise käigus vahendeid kuluartiklite vahel ümber jaotada?

Vastus: Jah, individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti rakendades on liikmesriikidel lubatud vahendeid rahastamisotsuses esitatud eri kuluartiklite vahel ümber jaotada, tingimusel et rahastamisotsuses sätestatud rahalise toetuse kogusummat ei ületata.

Kui ümberjaotamise tulemusena suurenevad ühe või mitme (rakendusotsuse lisas sätestatud) eelarverea kulud üle 20%, peab liikmesriik sellest komisjoni eelnevalt teavitama ja iga ümberjaotamist selgitama.

Vahendeid võib ümber jaotada kooskõlastatud individuaalse teenustepaketi raames või rakendusmeetmete (näiteks ettevalmistus-, haldus-, kontrollimeetmed jne) raames või isegi nende kahe üldkategooria vahel, kuid eeldusel, et ümberjaotamisel järgitakse usaldusväärset finantsjuhtimist ja proportsionaalsust ning see on kooskõlas alusmääruse sätetega. Lisateave on esitatud küsimuste **8.2** ja **8.5** all.

Liikmesriigid peavad lisama lõpparuandesse ka üksikasjaliku selgituse, miks rakendusperioodi jooksul ümberjaotamisi tehti.

8.16. Küsimus: Kas rakendamise ajal võib eelarvesse lisada uusi meetmeid?

Vastus: Määruse artikli 17 lõikes 4 on sätestatud, et rakendamise ajal võib liikmesriik teha komisjonile ettepaneku artikli 7 lõike 2 punktides a ja b loetletud meetmete muutmiseks toetuskõlblikke meetmeid lisades, ent tingimusel, et selline muutmine on nõuetekohaselt põhjendatud ning kogueelarve ei ületa heaks kiidetud rahalise toetuse kogusummat. Komisjon hindab liikmesriigi kavandatud muudatusi ja kui ta nendega nõustub, võtab ta vastu rahastamisotsuse muudatuse ning teatab sellest liikmesriigile.

8.17. Küsimus: Mis juhtub, kui liikmesriik ei ole lõpparuande esitamise ajaks kulutanud meetmepaketile vahendeid nii suures ulatuses, kui ta taotluses märkis?

Vastus: Määruse artikli 24 lõike 1 kohaselt palutakse liikmesriigil talle eraldatud eelarastatavate toetussummade seni kasutamata osa tagasi maksta summas, mis on märgitud liikmesriigi esitatud selgituses, milles põhjendatakse kulusid.

8.18. Küsimus: Kas EGFi toetussumma võib täielikult või osaliselt tühistada?

Vastus: Kui komisjon jõuab pärast vajalike kontrollide tegemist järeldusele, et liikmesriik ei ole täitnud rahastamisotsuses sätestatud kohustusi või ei täida artiklist 23 tulenevaid kohustusi, palub komisjon liikmesriigil oma märkused esitada. Kui kokkuleppele ei jõuta, võtab komisjon vastu liikmesriigile adresseeritud rahastamisotsuse, milles esitab oma arvutused ja nõuab, et liikmesriik hüvitaks kogu toetussumma või osa sellest.

8.19. Küsimus: Kas koolitusel kasutatavad seadmed, näiteks sülearvutid, videoprojektorid või fotoaparaadid, on EGFi vahenditest kaasrahastamise kõlblikud?

Vastus: EGFi vahenditest kaasrahastamise kõlblikud on ainult EGFi juhtumi rakendamise ajal tekkinud amortisatsioonikulud.

EGFi raames kaasrahastatava ühe või mitme meetme kohaldamisel koolitusseadmena kasutatud varustust, näiteks sülearvuteid, videoprojektoreid või fotoaparaate, võib pidada meetme rakendamisega otseselt seotud varustuseks. Eeldusel, et kõnealune varustuse hulka kuuluv ese on maha kantud siseriiklike maksu- ja raamatupidamiseskirjade kohaselt, võib varustuse kulumise selle osa, mis on vastavuses EGFi konkreetse meetme kestusega, lisada EGFi arvete hulka. Kontrollijäljed peavad olema selged ja korrektset dokumenteeritud.

Näide: ühe koolitusel kasutatava seadme ostuhind on 800 eurot ja selle seadme amortisatsiooniperiood riiklike raamatupidamiseskirjade kohaselt on neli aastat (st kulum igas kuus on: 800 eurot / 48 kuud = 16,7 eurot). Kui seda koolitusseadet kasutati EGFi ühe (või mitme) koolitusmeetme raames ja 20 kuu jooksul, siis 16,7 eurot x 20 kuud = 334 eurot ning selle summa võib kanda EGFi raamatupidamisarvestusse.

8.20. Küsimus: Kas liikmesriikides, kus õpe on „tasuta“, võib arvestada ka keskmist hariduskulu elaniku kohta?

Vastus: Kui EGFi raames toetuse saaja omandab kolmanda taseme haridust, võib EGFi asjakohast õppemaksu kaasrahastada, olenemata sellest, kas see katab õppekulud täielikult või osaliselt. Kui õpe on tasuta, siis kaasrahastatavat õppemaksu ei ole.

8.21. Küsimus: Kas väljaspool ELi või väljaspool EGFi toetust taotlenud liikmesriiki rakendatud meetmed on EGFi vahenditest kaasrahastamiseks kõlblikud?

Vastus: Meetmeid võetakse toetusõiguslikele isikutele võimalikult lähedal, et hõlbustada nii osalemist kui ka meetmete juhtimist ja kontrolli. Liikmesriik võib siiski otsustada rakendada meetmeid teises liikmesriigis või kolmandas riigis, kuna määruses ei ole meetmete võtmise kohale piiranguid seatud.

Korraldusasutus peab hindama väljaspool riigi territooriumi rakendamise sobivust, võttes arvesse ka meetmete juhtimisel ja kontrollimisel tekkivat lisakoormust.

8.22. Küsimus: Kas meetmed, mille eesmärk on naasmine tööturule mõnes teises liikmesriigis või kolmandas riigis, on EGFi vahenditest kaasrahastamise kõlblikud?

Vastus: Meetmed peaksid kajastama kohaliku, piirkonna või riigi tööturu tulevasi vajadusi. Vajaduse korral võib koondatud töötajate liikuvust siiski toetada, et aidata neil mujal uut tööd leida.

8.23. Küsimus: Kas toetusesaaja, kes saab rahalist toetust oma ettevõtte alustamiseks, võib saada selle jaoks rahalist toetust ka EGFi?

Vastus: Topeltrahastamise vältimiseks ei tohi eri allikatest pärit vahenditest katta samu kulutusi. Näiteks saab toetusesaaja riikliku või piirkondliku programmi raames uue ettevõtte toetust ja EGFi toetust ettevõtte asutamiseks 20 000 eurot. Riiklikust programmist saadud toetust kasutatakse asutamiskulude, nagu ettevõtte registreerimise kulude, õigusnõustajate/juristide tasude jne katmiseks; samas kasutatakse EGFi toetust seadmete või kaupade jne ostmiseks.

Toetusesaaja peab looma saadud summade kasutamise kohta selge kontrollijälje.

Summasid, mida toetusesaaja saab muudest riiklikest allikatest, ei saa EGFi kuluaruandes arvestada riikliku toetusena.

8.24. Küsimus: Kui toetusesaaja saab oma ettevõtte alustamiseks rahalist toetust eri allikatest, kas saadud kogusumma võib ületada EGFi määruses kehtestatud 22 000 euro piirmäära?

Vastus: EGFi määruses füüsilisest isikust ettevõtjate investeringutele sätestatud 22 000 euro piirmäär kehtib ainult EGFi vahenditest kaasrahastatava summa suhtes.

9. MENETLUSED JA TÄHTAJAD

9.1. Küsimus: Kuidas esitatakse EGFi kaasrahastamise taotlus?

Vastus: EGFi taotlus tuleb esitada [SFC2021](#) süsteemis, kus on vastav veebipõhine taotlusvorm. Palun küsige oma liikmesriigi EGFi-kontaktisikult, kellel on õigus see vorm komisjonile esitamiseks täita ja kinnitada.

9.2. Küsimus: Kas taotlus tuleb esitada mõneks kindlaks tähtajaks?

Vastus: Hiliseim kuupäev taotluse esitamiseks („taotluste esitamise lõpptähtaeg“) arvutatakse järgmiselt (EGFi määruse artikli 8 lõige 1):

- nelja- või kuuekuuline võrdlusperiood,
- pluss 12 nädalat taotluse ettevalmistamiseks.

Pärast seda kuupäeva esitatud taotlusi ei võeta arvesse.

9.3. Küsimus: Kui täpselt tuleb eri ajavahemikke arvutada, st kui täpselt tuleb arvutada EGFi määruses sätestatud kuid ja nädalaid, näiteks võrdlusperiood, 12 nädalat kuni taotluse esitamiseni, EGFi meetmete rakendamise või lõpparuande esitamise lõpptähtaeg?

Vastus: Ajavahemik, mis kestab **12 nädalat** ja on ette nähtud taotluse ettevalmistamiseks ja esitamiseks (vt EGFi määruse artikli 8 lõige 1), algab nelja- või kuuekuulise võrdlusperioodi viimasel päeval ja lõpeb 12 nädalat hiljem samal nädalapäeval. Näide: kui võrdlusperioodi viimane päev on **kolmapäev**, 6. oktoober 2021, on taotluse esitamise lõpptähtaeg **kolmapäev**, 29. detsember 2021.

4- või 6kuulist võrdlusperioodi (vt EGFi määruse artikli 4 lõige 2) arvutatakse kuupäevast kuupäevani – näiteks: alates **6. juunist** 2021 kuni **6. oktoobrini** 2021. Erandid: kui kuus ei ole sama arv päevi, näiteks: alates **31. oktoobrist** 2021 kuni **28. veebruarini** 2022 (mitte 31. veebruarini).

Rahastamisotsuse jõustumise kuupäevale järgnevat **24kuulist** rakendusperioodi (EGFi määruse artikli 14 lõige 2) arvutatakse kuupäevast kuupäevani – näiteks: kui rahastamisotsuse kuupäev on **16. detsember** 2021, siis rakendusperioodi viimane päev on **16. detsember** 2023.

Sama kehtib **7kuulise** ajavahemiku arvutamise puhul (vt EGFi määruse artikli 20 lõige 1), mis on ajavahemik, mil liikmesriigid peavad esitama lõplikud rakendusaruanded – näiteks: kui rakendusperioodi viimane päev on **16. detsember** 2023, siis tähendab see, et aruande esitamise lõpptähtaeg on **16. juuli** 2024.

Erandid: kui lõpparuande kuupäev langeb laupäevale, pühapäevale või riigipühale, siis lükkub aruande esitamise tähtaeg järgmisele tööpäevale.

Eespool kirjeldatud kuude ja nädalate arvestuse aluseks olevad põhimõtted on võetud nõukogu 3. juuni 1971. aasta [määrusest \(EMÜ, Euratom\) nr 1182/71](#).

9.4. Küsimus: Kas liikmesriik võib anda lisateavet pärast EGFi toetuse taotluse esitamist?

Vastus: Jah, enamikul juhtudel ongi seda vaja. Kui liikmesriik on taotluse esitanud, siis on komisjonil kümme tööpäeva² aega lisaküsimuste esitamiseks kõigi punktide kohta, mida ei ole taotluses piisavalt selgitatud (EGFi määruse artikli 8 lõige 4). Liikmesriigil on neile küsimustele vastamiseks aega 15 tööpäeva (EGFi määruse artikli 8 lõige 5). Pärast seda tähtaega hindab komisjon taotlust talle edastatud teabe põhjal.

Liikmesriigile antud 15 tööpäeva pikkust tähtaega võib pikendada veel kümne tööpäeva võrra (EGFi määruse artikli 8 lõige 5), kui liikmesriik saadab komisjonile taotluse, milles ta selgitab lisaaja vajadust.

9.5. Küsimus: Kui kaua läheb aega EGFi toetuse taotluse esitamisest rahastamisotsuse jõustumiseni?

Vastus: Tavapärane ajakava on järgmine:

enne taotluse esitamist

- nelja- või kuuekuune võrdlusperiood, mille vältel arvestab liikmesriik koondamisi;
- 12 nädalat, mille jooksul koostab liikmesriik taotluse ja esitab selle komisjonile;

² Euroopa Komisjoni puhkepäevad [2021.](#), [2022.](#) ja [2023.](#) aastal.

Pärast taotluse esitamist

- kümme tööpäeva, mille jooksul esitab komisjon puuduva teabe kohta küsimusi;
- 15 tööpäeva, mille jooksul esitab liikmesriik puuduva teabe;
- 50 tööpäeva, mille jooksul koostab komisjon otsuse ettepaneku ja võtab selle vastu.

Harvadel juhtudel võib seda tähtaega pikendada.

- Kui taotlus on vaja tõlkida, hakatakse aega arvestama alles pärast tõlke valmimist.
- Kui liikmesriik on esitanud nõuetekohased põhjendused selle kohta, miks komisjoni küsimustele on raske vastata 15 tööpäeva jooksul, võib vastamistähtaega pikendada kümne tööpäeva võrra.
- Kui erandjuhul ei suuda komisjon hindamist 50 tööpäeva jooksul lõpule viia, peab ta sellest asjaomast liikmesriiki teavitama ja selgitama viivituse põhjuseid ning määrama hindamise lõpuleviimiseks uue kuupäeva. Uus kuupäev tuleb määrata 20 tööpäeva jooksul alates esialgsest tähtajast.
- Kui rahalised vahendid on teataval aastal ebapiisavad (st kui EGFi käsutuses olevatest kulukohustuste assigneeringutest ei piisa komisjoni ettepaneku kohase toetussumma katmiseks), võib ettepaneku vastuvõtmise edasi lükata, kuni kulukohustuste assigneeringud muutuvad järgmisel aastal kättesaadavaks.

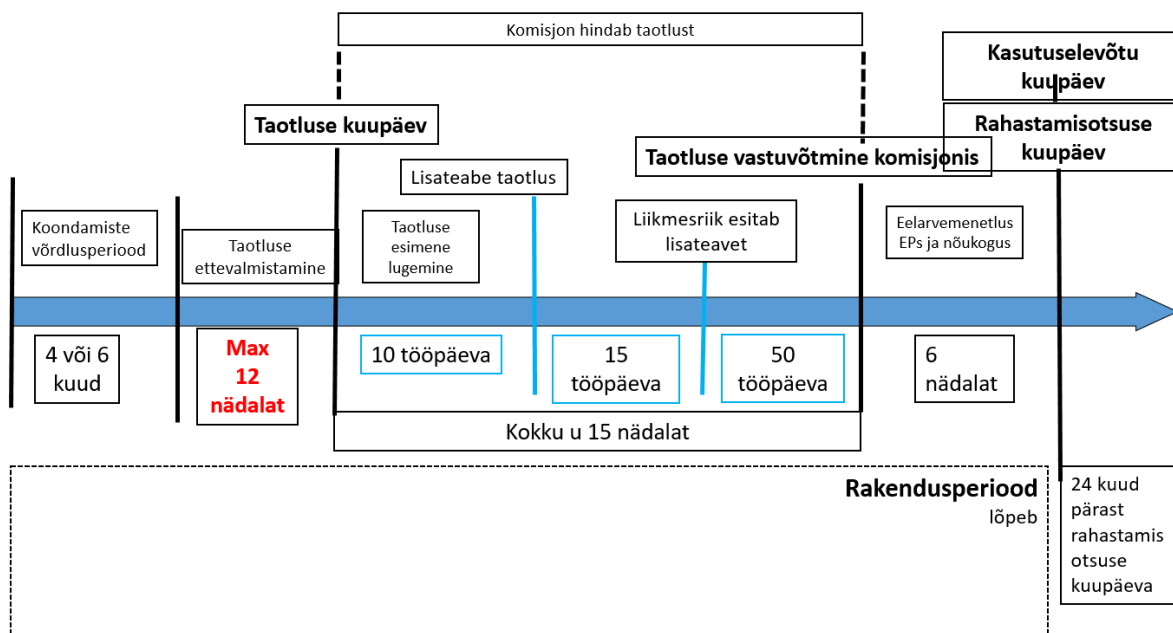
Komisjon hindab taotlusi ja esitab eelarvapädevatele institutsioonidele (Euroopa Parlamendile ja nõukogule) ettepaneku võtta vastu otsus EGFi vahendite kasutuselevõtmise kohta. Eelarvapädevatel institutsioonidel on asjaomase rahastamise heakskiitmiseks või tagasilükkamiseks aega kuus nädalat.

Kui eelarvapädevad institutsioonid teavitavad komisjoni EGFi kasutuselevõtmise heakskiitmisest, jõustub rahastamisotsus ja komisjon maksab rahalise toetuse liikmesriigile ühe 100% eelmaksena tavaliselt 15 tööpäeva jooksul.

Kogu protsess alates taotluse esitamisest kuni makse tegemiseni võtab aega umbes 24 nädalat.

Ajakava

Ajakava alates algusest kuni vastuvõtmiseni

9.6. Küsimus: Kuidas teavitatakse liikmesriiki tähtaegadest ja kohustustest pärast tema taotluse heakskiitmist?

Vastus: Komisjoni otsus liikmesriigile rahalise toetuse määramise kohta (rahastamisotsus) saadetakse asjaomase liikmesriigi alalisele esindajale ELi juures. Rahastamisotsuses on sätestatud konkreetse juhtumiga seonduvate meetmete rakendamise, aruandluse ja hindamise tähtajad ning kavandatud meetmete hinnanguline eelarve, samuti hinnanguline osalejate arv.

Liikmesriik peab kõiki määruses sätestatud ja rahastamisotsuses viidatud tingimusi igal juhul täitma. Liikmesriik peab otsuse põhjalikult läbi lugema ja juhul, kui rahastamisotsuses on vigu, viivitamata komisjoniga ühendust võtma, et need vead saaksid parandatud.

Otsuse jõustumise kuupäeva teatab komisjon eraldi.

9.7. Küsimus: Millise menetluse kohaselt määratakse eksperdid, kellega komisjon peab enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerima?

Vastus: [13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes](#) on sätestatud, et liikmesriik otsustab, millised eksperdid tema nimel osalevad, kuid selliste ekspertide ametisse nimetamise menetlust ei ole kehtestatud. Seetõttu on liikmesriigi otsustada, kuidas eksperdid määratakse.

9.8. Küsimus: Kas EGF-i määruse artikli 26 kohaselt moodustatud komitee koosseis on sama kui eksperdirühmal, kellega komisjon peab enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerima?

Vastus: Komisjoni abistavasse komiteesse (artikkel 26) kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja. See, kuidas komitee liikmed ametisse nimetatakse, on liikmesriigi otsustada.

Liikmesriik võib valida, kas teda esindavad eri isikud või esindab üks isik järgmistes rollides: komitee liige määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses, ekspert, kellega komisjon enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib, ja EGFi kontaktisik.

10. TEAVITAMINE JA AVALIKUSTAMINE

10.1. Küsimus: Millist teavitustegevust liikmesriikidelt oodatakse?

Vastus: EGFi määruse artikli 12 lõikes 1 on sätestatud, keda tuleks liidupoolest rahastamisest teavitada, ja on märgitud, et asjaomane liikmesriik peab esitama teavet EGFi ja sellest kaasrahastatavate meetmete kohta, tagades, et fondist saadud toetus on nähtav ja esile tõstetud. Liikmesriik valib sobivad teavitusvahendid vastavalt riigi eripärale.

Veebisaidi loomine on hea teavitusvahend, sest see võimaldab koondada kogu teabe ning edastada seda asjaomastele töötajatele, sotsiaalpartneritele, meediale ja avalikkusele. ELi kaasrahastuse saajate teavitamine kollektiivsete või kahepoolsete infotundide ajal on samuti kiiduväärne tava ja hea võimalus teatada, et rakendusperioodi lõpus alustatakse toetusesaajate küsitlust. Komisjon julgustab liikmesriike kasutama ka sotsiaalmeediat, levitama selliseid materjale nagu plakatid, videoklipid, infolehed jms, ning pressimaterjale.

EGFi kohta üldiselt ja konkreetse juhtumi kohta välja töötatud teavitamise ja nähtavusega seotud materjalid peaksid olema kasutustasuta ning liidule tuleks anda nende kasutamiseks tagasivõetamatu lihtlitsents. Need materjalid tehakse taotluse korral kättesaadavaks liidu institutsioonidele, asutustele ja ametitele.

Liikmesriigid võivad korraldada konverentsi, näiteks EGFi meetmete rakendamise perioodi lõppfaasis, et tõsta teadlikkust EGFi ja selle meetmetega saavutatud tulemustest. Konverentsi ulatus võib varieeruda kohalikust rahvusvahelise tasandini, kuid igal juhul peaks see saama meediakajastust.

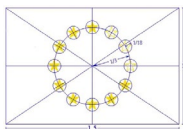
Teavitustegevuse ja reklaammaterjalide kulusid võib halduskulude osana katta EGFi kaasrahastatavast eelarvest. Küsimuste **8.2** ja **8.5** all võib asjaomase eelarve kohta leida rohkem teavet.

Teavitamisnõuete ebapiisava täitmise tagajärgede kohta vt küsimus **8.4**.

10.2. Küsimus: Kas EGFi toetuse tutvustamiseks piisab, kui EGFi rahastatavatest meetmetest teavitatakse kohas, kus neid rakendatakse?

Vastus: Ei. Kui kõik töötajad käivad tööl samas kohas, on Euroopa lipu ja teksti „Kaasrahastanud EUROOPA LIIT“³ ülespanek väga tähtis, aga olenevalt asjaoludest

³ Liidu toetuse esiletõstmiseks võib kasutada ka ainult Euroopa lippu.

Euroopa lipp tuleb esitada hästi nähtavalt kõikides teabematerjalides (nii trükistes kui ka digimaterjalides, veebisaitidel ja nende mobiilsetes esitustes) avalikkusele või meetmes osalejatele.

oleks soovitatav rohkem pingutada. Töötajaid tuleks võimaluse korral ka individuaalselt teavitada. Euroopa lipp ja vastav tekst peaksid olema mis tahes teabes, näiteks kirjandusväljaannetes, brošüürides või plakatitel. Samuti tuleks nimetada EGFi toetust vastaval veebilehel. Liikmesriikide ametiasutused peaksid suhtlema ajakirjandusega, tagama kajastused televisioonis, kutsuma kokku sotsiaalpartnerid, korraldama konverentsi jne. Nende meetmete jaoks kavandatud eelarves tuleks vastavaid vajadusi arvestada. Auditikäigul kontrollitakse, kas EGFi toetust on hästi kajastatud.

10.3. Küsimus: Kas hindamise (rahastatud meetmete mõju uuring) rahastamiseks võib kasutada EGFi vahendeid vastavalt artikli 7 lõikele 5?

Vastus: Jah, see on võimalik ja komisjon soosib seda. Uuringu eelarve tuleb taotlusesse kirja panna ja tulemused tuleb esitada komisjonile saadetasvas lõpparuandes.

Lipu juures esitatakse alati täielikult välja kirjutatult tekst „Kaasrahastanud EUROOPA LIIT“. Teksti ei tohi muuta ega lisada muid graafilisi elemente või tekste.

Kasutada võib üksnes järgmisi kirjatüüpe: Arial, Auto, Calibri, Garamond, Trebuchet, Tahoma, Verdana, Ubuntu. Kaldkirja, allajoonitud teksti ja teisi teksti esiletõstmise viise ei tohi kasutada.

Euroopa lipuga ei tohi lõikuda ega kattuda ükski muu tekst. Kasutatava kirjatüübi suurus peab olema vastavuses lipu suurusega. Kirjatüübi värv peab sõltuvalt taustast olema kas Reflex Blue, must või valge.

Euroopa lippu ei tohi muuta ega lisada muid graafilisi elemente või tekste. Kui lisaks kuvatakse ka teisi logosid, ei tohi need olla lipust suuremad.

Palun järgige [suuniseid Euroopa logo \(lippu\) õige kasutamise kohta seoses ELi programmidega](#).

Need kaks visuaalset elementi ([lipp + märged rahastamise päritolu kohta](#)) saab alla laadida [siit](#).

10.4. Küsimus: Vastavalt artikli 7 lõikele 5 võib EGFi meetmepaketist rahastada haldus- ja kontrollimeetmeid. Kas võiksite tuua konkreetseid näiteid selliste meetmete kohta?

Vastus: Haldusmeetmete all peetakse silmas programmi juhtimist, üldist järelevalvet, juhendite koostamist, selle tagamist, et vahendid jõuaksid õigete inimesteni ja et meetmeid rakendatakse. Haldamine ulatub ministeeriumidest asutusteni, kus meetmeid tegelikult ellu viiakse.

Kontrollimine tähendab hea seismist selle eest, et juhtimissüsteem korralikult toimiks. See hõlmab auditeerimiskorra kehtestamist ja nõutavate kontrollide tegemist, jällegi kõrgemast tasandist kuni meetmeid rakendavate asutusteni.

11. HALDUSMEETMED, AUDIT JA HINDAMINE

11.1. Küsimus: Kas EGFi suhtes kohaldatav juhtimis- ja kontrollisüsteem peaks olema sama mis struktuurifondide korral?

Vastus: Ehkki liikmesriigid otsustavad ise, kuidas nad EGFi vahendeid haldavad, võib nende jaoks siiski struktuurifondide korraldusasutuste kasutamine mugavaks osutuda. Selleks on mitu põhjust:

- (1) liikmesriik ei taotle EGFi toetust kuigi tihti, seetõttu ei ole eraldi struktuuri loomine mõttekas;
- (2) kuna liikmesriik peab tagama Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) ja Globaliseerimisega Kohanemise Euroopa Fondi (EGF) vastastikuse täiendavuse, võib sellest olla kasu, kui ESF+ korraldusasutus vastutab ka EGFi haldusmeetmete eest või kui nende kahe asutuse vahel on tihedad sidemed;
- (3) kui juhtimis- ja kontrollisüsteem on ühised, saab ESF+ süsteemi audititulemusi kasutada ka EGFi puhul,

ESF+ süsteemi kasutamisel tuleb süsteemi kohandada EGFi (lihtsamate) vajaduste järgi. Mis tahes süsteemi liikmesriik kasutada otsustab, igal juhul tuleb seda kirjeldada EGFi taotluses.

11.2. Küsimus: Kas liikmesriigid võivad kasutada EGFi kontrollimisel ESF+ omast erinevat auditeerimissüsteemi?

Vastus: Jah. Liikmesriigid peavad olema kindlad, et auditeerimismenetlused on sobivad ja läbipaistvad. Komisjon võib taotluse korral nõu anda.

11.3. Küsimus: Mis on artikli 22 lõike 4 kohase toetusesaajate küsitluse eesmärk?

Vastus: Toetusesaajate küsitlus on mõeldud andmete kogumiseks kas toetusesaajate tööalase konkurentsivõime tajutava muutuse või juba tööd saanute puhul leitud töö kvaliteedi kohta, näiteks tööaja muutus, töölepingu liik (täistööaeg/osaajatöö; tähtajaline/tähtajatü), vastutuse määr või palgataseme muutus võrreldes varasema tööga, ning sektori kohta.

Toetusesaajate küsitlused aitavad paremini mõista EGFi sekkumiste lisaväärtust ja on seetõttu fondi edasiarendamise põhivahend.

Teave esitatakse soo, vanuserühma, haridustaseme ja töökogemuse kaupa.

11.4. Küsimus: Milline on liikmesriikide roll toetusesaajate küsitluses?

Vastus: Toetusesaajate küsitlus korraldatakse kuuendal kuul pärast iga juhtumi rakendamise perioodi lõppu, et koguda andmeid ja lihtsustada tulevasi hindamisi. Küsitlus peaks olema osalejatele avatud vähemalt neli nädalat.

Liikmesriigid julgustavad toetusesaajaid osalema, saates osalemiskutse ja vähemalt ühe meeldetuletuse. Kui liikmesriigid teavitavad võimalusest fondist toetust saada, tuleks toetusesaajaid teavitada ka sellest, et rakendusperioodi lõpus korraldatakse küsitlus. Liikmesriigid peavad teatama komisjonile toetusesaajateni jõudmiseks tehtud jõupingutustest.

Juhtumite võrreldavuse tagamiseks koostab komisjon tihedas koostöös liikmesriikidega toetusesaajate uuringu vormi ja tõlgib selle kõikidesse ELi keeltesse. Komisjon määrab kindlaks ka selle, kuidas ja millal uuring läbi viiakse.

11.5. Küsimus: Milline on liikmesriikide roll EGFi hindamises?

Vastus: EGFi määrusega on nähtud ette teha vahehindamine 30. juuniks 2025 ja järelhindamine 31. detsembriks 2029. Mõlemad hindamised peavad sisaldama asjakohast statistikat rahaliste toetuste kohta sektorite ja liikmesriikide kaupa. Komisjon kogub ja analüüsib ka näitajaid, mille liikmesriigid peavad esitama lõpparuandes, ja toetusesaajate küsitluse tulemusi ning kasutab neid hindamisel.

Need hindamised teeb komisjon väliseksperptide abiga ja tihedas koostöös liikmesriikidega. Lõpparuannete kvaliteet mõjutab otseselt ekspertide töö tulemusi.

Liikmesriigid peavad esitama hindajatele EGFi toetust saanud töötajate nimekirjad, mis peavad olema valmis 24kuulise rakendusperioodi lõpus, nii et nende töötajatega saaks ühendust võtta. Liikmesriikidelt võidakse paluda muud asjakohast teavet ja kutsuda nende esindajaid osalema komisjoni korraldatavatel tehnilistel koosolekutel.

11.6. Küsimus: Mida tähendab vastastikune täiendavus?

Vastus: Vastastikust täiendavust võib mõista kui „topeltrahastamise vältimist“ ja „kättesaadavate ressursside kombineerimist“.

Topeltrahastamise vältimiseks ei tohi ühte ja sama meetet rahastada kahest või enamast ELi fondist. Selleks peavad EGFi kulud olema liikmesriigi infosüsteemis eristatavad.

Siiski on võimalik, et meetmepaketti rahastatakse kombineeritud vahenditest, st mõnda paketi meetet võidakse kaasrahastada ESF+-ist, samas kui teisi rahastatakse ainult riigi vahenditest või kaasrahastatakse EGFi vahenditest.

Taotluses tuleb kirjeldada koondatud töötajatele pakutavat meetmepaketti ja vajaduse korral näidata ära (kaas)rahastamise allikad.

Lisaks on EGFi määruse artikli 20 lõike 1 punktis a nõue osutada võimaluse korral nende meetmete vastastikusele täiendavusele meetmetega, mida rahastatakse muudest liidu

või riigi programmidest kooskõlas muutusteks ja restruktureerimiseks valmisolekut käsitleva ELi kvaliteediraamistikuga.

12. ARUANNE JA LÕPETAMINE

12.1. Küsimus: Millal tuleb komisjonile saata lõpparuanne?

Vastus: Lõpparuanne (vt EGFi määruse artikkel 20) tuleb komisjonile saata hiljemalt seitse kuud pärast meetmete rakendamise perioodi lõppu. Lõpparuande esitamise tähtaeg on kirjas komisjoni rahastamisotsuses.

Kui liikmesriik peaks otsustama sulgeda individuaalsete meetmete paketi enne, kui taotluse esitamisest on möödunud 24 kuud, siis lõpparuande esitamise tähtaeg ei muutu.

12.2. Küsimus: Milline teave tuleb esitada lõpparuandes ja mis vormis tuleb aruanne esitada?

Vastus: EGFi määruse artiklis 20 on sätestatud, et komisjonile tuleb esitada üksikasjalik teave rahalise toetuse kasutamise kohta. Lõpparuandes peavad sisalduma kõik EGFi määruse artiklis 20 loetletud teabevaldkonnad ja artikli 23 lõikes 3 osutatud auditiarvamus ning selle aruande peab olema kinnitanud ametnik, kes on volitatud liikmesriigi nimel aruannet saatma. See võib olla ametnik, kes algselt taotluse esitas, või mõni muu liikmesriigi ametiasutuste määratud ametnik.

Lõpparuanne tuleks esitada süsteemi [SFC2021](#) kaudu ja seda tuleks teha hiljemalt kuupäeval, mis on kindlaks määratud EGFi määruses ja millele on osutatud konkreetset EGFi koondamisjuhtumit käsitlevas rahastamisotsuses.

12.3. Küsimus: Milliseid põhimõtteid tuleb järgida EGFi rahastatavate kulude põhjendatuse selgitamisel (artikli 20 lõike 1 punkt e)?

Vastus: Nagu on sätestatud EGFi määruse artikli 20 lõike 1 punktis e, on kulusid põhjendav selgitus lõpparuande lahutamatu osa. Liikmesriigid peaksid kasutama näidist, mis on saadaval süsteemis [SFC2021](#) esitatud lõpparuande vormi all.

Selgitust kinnitades tõendab määratud asutus, et kõiki toiminguid on rakendatud vastavalt Euroopa ja siseriiklike eeskirjadele, EGFi määrusele ja EGFi rahastamisotsuses sätestatud. Samuti peab asutus tõendama, et kõik EGFi vahendite ülekanded on seaduslikud ja et kõik kuluaruandes esitatud kulud vastavad EGFi määruses sätestatud toetuskõlblikkuse kriteeriumidele ning on tegelikult välja makstud.

12.4. Küsimus: Kas sellel on tagajärgi, kui koos lõpparuandega ei esitata auditiarvamust?

Vastus: Auditiarvamus on lõpparuande lahutamatu osa ja see peab laekuma koos lõpparuandega. Kuude- või aastapikkused viivitused auditiarvamuse esitamisel heidavad kahtlust sellele, kas kontrollikord, mis on kehtestatud selleks, et tagada ELi vahendite nõuetekohane ja tõhus kasutamine vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetele, on tulemuslik.

Hästi toimiva kontrollisüsteemi olemasolu on üks elementidest, mida komisjon taotluse hindamisel arvesse võtab. Kehtiva kontrollisüsteemi suhtes tekkinud kahtlused võivad raskendada uuele taotlusele positiivse hinnangu andmist.

12.5. Küsimus: Milline teave peab olema kättesaadav pärast juhtumi lõpetamist?

Vastus: EGFi artikli 23 lõikes 8 on sätestatud, et liikmesriigid peavad hoidma kõik kulutusi tõendavad dokumendid komisjonile ja kontrollikojale kättesaadavana kolme aasta jooksul pärast EGFi rahalise toetuse andmise lõpetamist. Need dokumendid võivad olla elektroonilised.

Segamini ei tohiks ajada kirja juhtumi lõpetamise kohta ja varem saadetavat kirja toetuse maksmise lõpetamise kohta. Toetuse maksmise lõpetamist käsitlev kiri saadetakse peagi pärast lõpparuande kättesaamist ja see on kulutamata toetussumma tagasimaksmist tõendav dokument.

12.6. Küsimus: Kuidas komisjon EGFi juhtumi lõpetab?

Vastus: Kui komisjon on saanud lõpparuande ja kulusid põhjendava selgituse, palub ta liikmesriigil tagastada liikmesriigi poolt kulusid põhjendavas selgituses deklareeritud kasutamata jäänud summad. Selleks saadetakse toetuse maksmise lõpetamist käsitlev kiri.

Komisjon võib paluda liikmesriigilt aruande ja selgituse kohta ka lisateavet ja selgitusi. Kui komisjonil on kogu vajalik teave olemas, sealhulgas sõltumatu auditeerimisasutuse arvamus, lõpetab ta rahalise toetuse andmise juhtumi kuue kuu jooksul. Seda tehakse ametliku kirjaga (kiri juhtumi lõpetamise kohta). Juhtumi lõpetamist käsitleva kirja kuupäeval algab kolmeaastane periood, mille jooksul tuleb kõik tõendavad dokumendid alles hoida.

